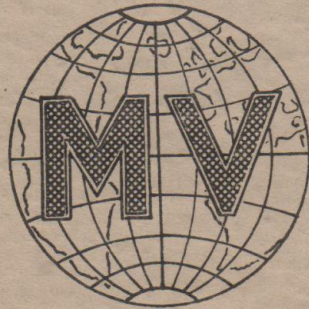

M. V. Foreningens Studiekreds

I. Del

Den bibelske Tro og Lære.

Dansk Bogforlag

1 Guds ord	16 Guds Lov
2 Guds Aabenbarelsen for Menneskene	17 Sabbaten
3 Skabelsen og Skaberens	18 Kristi Midlertidighed
4 Syndens Problem	19 Helligdommens Renselse
5 Forløsningsplanen	20 Tiden for Helligdommens Renselse
6 Kristus, den eneste Frelser	21 En Sabbatsreform
7 Frelse ved Tro	22 Betinget Udødelighed
8 Det Evige Evangelium	23 Den endelige Belønning
9 Kristi Genkomst	24 Kristi Menighed
10 Er Enden nær?	25 Aandelige Gaver
11 Tusindaarsriget	26 Guds Anordninger i Menigheden
12 De frelstes Hjem	27 Sund Levemaade
13 Kristi Riges Oprettelse	28 Kristlige Husholdere
14 Verdensriggerne i Profetien	29 "Født paa ny" - påtaget i Guds Familie
15 Antikrist	30 Det nye Liv
	31 Det nye sejrrige Liv

M. V. Foreningens Studiekreds

I. Del

Den bibelske tro og lære.

Dansk Bogforlag

Forord.

Hensigten med disse Bibellektier er: 1) at grundfæste de unge i Troen paa den tredje Engels Budskabs Sandheder, og 2) at gøre de unge skikkede til (opøve dem til) at tage Del i at bibringe Adventbudskabet til hele Verden i denne Slægt ved at holde Bibellæsninger for Venner og Naboer.

Klassens Organisation bør være saadan, at den opøver og opmuntrer de unge til at holde Bibellæsninger. Den bør organiseres som en Bibellæsningsgruppe. Læreren gør Tjeneste som Bibelarbejder: Eleverne som Tilhørere eller interesserede. Gennemgaa hver Lektie saadan som man vilde gøre, hvis man skulde oplyse andre om Sandheden. Efter nogle Klasses timer med personligt Studium bør man lade nogle af de mest frimodige lede Studiet i Klassen som en Bibellæsning. Hvis din Gruppe er stor, bør du dele den i mindre Grupper og lade en lede Bibelstudiet i hver af dem. Læreren bør besøge Grupperne og notere sig betimelige og nyttige Forslag, som kan tages op til Drøftelse ved Slutningen af hver Klasses time. Søg at opmuntre enhver Elev til at benytte netop de Lektier, som han eller hun har studeret til Bibellæsninger med udenforstaaende. Man kan ogsaa holde et Møde i et Hjem med en eller flere interesserede. Lad da et Medlem af Klassen, hvori vore Sandhedspunkter studeres, lede Bibellæsningen, medens andre hjælper til med Musik, med at finde Skriftstederne frem for de interesserede eller blot lytter til.

"Hvorledes man giver Bibellæsninger" er en Bog, der er udarbejdet af Generalkonferensens Hjemmemissionsafdeling og kan faas gennem Missionssekretæren. Enhver Lærer bør have et Eksemplar. Hovedindholdet af Bogen bør fremholdes for Ungdommens Bibelstudiums-Klasse i ca. ti Minutter ved Begyndelsen eller Slutningen af hver Klasses time. Drøftelsen bør samle sig om saadanne Punkter som 1) et grundigt Kendskab til det Emne, der skal fremholdes, 2) den personlige Forberedelse ved Bøn, før Bibellæsningen skal holdes, 3) kristelige Kvalifikationer, der bør fiendes i Bibelarbejderens eget Liv, 4) at behandle Bibelen som Guds ord, 5) at holde Tilhørernes Opmærksomhed, 6) Fremholdelsen af Emnet, Metode, 7) Valg af Brug af Illustrationer, og 8) det afsluttende Arbejde. Alt dette er nødvendigt, men Gud benytter ydmyge Mennesker paa en mærkværdig Maade, naar de er helt helliget til hans Tjeneste; vær derfor forsigtig med at opstille saa mange Krav, at de unge bliver mismodige eller faar en Mindreværdighedsfølelse,

før de får begyndt med at bringe den tredje Engels Budskab til dem, der er inden for deres Rækkevidde.

Afsides boende Elever, som tager fat paa Opgaven med Flid og under Bøn til Gud, vi! faa personligt Udbytte af at studere disse Bibellektier om vore Sandhedspunkter paa egen Haand, og de kan faa gode Anledninger til at aflægge Regnskab for deres Haab og Tro over for andre. Saadanne elever bør selv studere Bogen "Hvorledes skal man give Bibellæsninger."

Lær udenad de vigtigste Skriftsteder, der er trykt med fede Typer i alle Lektier.

Af andre Hjælpe kilder til Brug i Forbindelse med disse Lektier om vore Sandhedspunkter skal nævnes:

"Bibellæsninger for Familie kredsen", "Et Ord i rette Tid", Traktatserien "Lys og Sandhed", "Guds store Plan" og Sabbatsskolelektierne for 1936, 1937 og 1938.

1. Lektie. - Guds Ord.

1. Ordets Forfatter.

1. Hvem taler gennem hele Skriften? 2 Tim. 3,16; 2 Pet.1, 21. Anm. 1.

2. Hvad er et Kendetegn paa Guds Ord? Sal. 119,140; Joh. 17,17.

3. Hvad er et tydeligt Bevis paa Guds Kraft? Es. 45,18; Jer. 10,12.

II. Beviset paa guddommelig Sandhed.

4. Hvad er et afgørende Bevis paa Skrifternes Guddommelighed? Es. 45,21; 46,9.10; 2 Pet. 1,19. Anm. 2.

5. Hvad sagde Kristus om sine Ord? Joh. 6,63.

6. Hvorledes er Ordets Kraft blevet aabenbaret i Menneskenes Liv? 1. Pet. 1,23.

III. Hensigten med Ordet.

7. I hvilken Hensigt er Ordet blevet skrevet? Joh. 20,30. 31; Sal. 119,11.105. Anm. 3.

8. Hvad er Skrifterne i Stand til at gøre? 2 Tim. 3,15-17; Rom. 15,4.

9. Om hvem vidner Skrifterne? Joh. 5,39.

10. Hvorledes bør vi være for at kunne forstaa Skrifterne? Joh. 7,17.

Anmærkninger til 1. Lektie.

1. "Her er en Bog samlet fra alle Himmelegne, skrevet af Mænd fra alle Samfundslag, fordelt over en Tidsperiode paa femten Hundrede Aar; og dog udgør denne Bog et vidunderligt og harmonisk Hele. Hvorledes gik det til? "Drevne af

den Helligaand talte hellige Guds Mænd," "Eet Sind har inspireret hele Bogen, een Stemme taler fra først til sidst, og denne er Guds Stemme, idet han taler med livgivende Kraft." - "Will the Old Book Stand?" af H. L. Hastings. Side 22.

2. "Almindelig menneskelig Forudseen kan ikke aabenbare den fjerne Fremtid eller fortælle os, hvad der vil ske i Morgen. Hedenske Orakler og Aandededier kan undertiden fortælle noget om Fortiden; men kun Gud kan med Bestemthed aabenbare den fjerne og usikre Fremtid. Israels Profeter forudsagde Begivenheder Tusinder af Aar, før det skete. Dette er sandt med Hensyn til Ninive, Babylon, Jerusalem og i Særdeleshed Ægypten." "Will the Old Book Stand?", Side 324.

"Aabenbarelse af Profetier er Kendsgerninger, som viser guddommelig Alvidenhed. Saa længe Babylon er en Ruinhob, saa længe Ninive ligger tom og øde hen, saa længe Ægypten er det usleste af alle Riger, saa længe Tyrus, er en Tørreplads for Fiskegarn, saa længe Israel er adspredt mellem alle Nationer. saa længe Jerusalem er traadt under Fode af Hedningerne, saa længe som de store Verdensriger marcherer fremad paa deres forudsagte Baner, - saa længe har vi Bevis paa, at en alvidende Magt dikterer denne Bogs Forudsigelser, og at, "aldrig er nogen Profeti blevet fremført ved et Menneskes Vilje." - Will the Old Book Stand?" Side 20.

3. "Guds Ords Sandheder opfylder Menneskenes store praktiske Behov, - Sjælens Omvendelse ved Tro. Disse store Principper maa ikke anses for at være for rene og hellige til at kunne vise sig i det daglige Liv. Der er Sandheder, som naar til Himmelen og omfatter Evigheden, og dog vil deres væsentlige Indflydelse blive indflettet i den menneskelige Erfaring. De skal gennemtrænge alle store og alle smaa Ting i Livet. Naar Sandhedens Surdejg modtages i Hjertet, vil den regulere vore Ønsker, rense vore Hjerter og mildne vor Natur. Den vil vække Sindet til nyt Liv og give Sjælen nye Kræfter. Den sætter os i Stand til at udvise større Medfølelse og Kærlighed i vort Liv." - "Kristi Lignelser", Side 100.

2. Lektie. - Guds Aabenbareelser for Menneskene.

I. I Naturen.

1. Hvilken er en af de Maader, hvorpaa vi kan lære den usynlige Gud at kende? Rom. 1,20. Anm. 1.
2. Hvorledes er Guds Herlighed aabenbaret? Sal. 19,1-4.
3. Hvorledes underviste Jesus om aandelige Sandheder? Matt. 13,34.
4. Hvad var Grundlaget for mange af hans Illustrationer? Matt. 13,31; 6,26.28;.7,18.

II. I det skrevne Ord.

5. Gennem hvem taler Gud til Menneskene? Amos 3,7.
6. Hvorledes aabenbarede Gud sin Vilje for Profeterne?
2. Pet. 1,21; 4. Mos. 12,6.
7. Hvorledes aabenbarede Profeterne Guds Vilje for Menneskene? Rom. 16,25.26. Anm. 2.

III. I det levende Ord.

8. Hvad siges Jesus at være? Joh. 1,14; Aab. 19,13, Anm. 3.
9. Hvem kundgjorde han paa Jorden? Joh. 1,18; 14,9; 17,26.
10. Hvad bringer denne Kendskab til Gud os? Joh. 17,3; 6,40.

Anmærkninger til 2. Lektie.

1. "Gennem de skabte Ting kan vi altsaa lære Skaberen at kende. Naturens Bog er en stor Lærebog, som vi i Forbindelse med Skrifterne bør gøre Brug af, naar vi underviser andre om hans Karakter og forsøger at lede fortabte Faar tilbage til Gud. Efterhaanden som Guds Gerninger betragtes og granskes, virker den Helligaand for at overbevise Sindet. Det er ikke den Overbevisning, som logiske Fornufts slutninger frembringer; men en dybere og klarere Opfattelse vil, dersom ikke Sindet er blevet saa formørket, at det er umuligt at kende Gud, og øjet saa dunkelt, at det er umuligt at se ham, gribe Sjælen, og det skrevne Ords herlige og aandelige Sandheder vil gøre et mægtigt Indtryk paa Hjertet." "Kristi Lignelser", Side 21:.

2. "Bibelen er Guds store Lærebog, hans store Opdrager. Den udgør Grundlaget for al Videnskab. Al Kundskab kan findes ved at ransage Guds Ord. Men hvad der er det vigtigste, den indeholder den største af alle Videnskaber Saliggørelsens Videnskab. Bibelen er en Grube, hvori Kristi uransagelige Rigdomme findes skjulte." "Kristi Lignelser", Side 107.

3. "Idet Jesus kom for at leve iblandt os, skulde han aabenbare Gud baade for Mennesker og Engle. Han var Guds Ord - Guds Tanker udtrykt i Ord. I sin Bøn for Disciplene siger han: "Jeg har aabenbaret dit Navn for dem" - kærlig og naadig, langmodig og fuld af Godhed og Sandhed; "for at den Kærlighed, hvormed du har elsket mig, skal være i dem, og jeg i dem". "The Desire of Ages", Side 19.

3. Lektie. Skabelsen og Skaberen.

I. Skabelsen.

1. Hvorledes og hvornaar blev Himmelen og Jorden dannede? 1. Mos. 1,1.
2. Hvorledes blev dette Skaberværk udført? Sal. 33,6.9; Heb. 11,3.
3. Hvor lang Tid medgik til Himmelen og Jordens Skabelse? 2. Mos. 20,11. Anm. 1.
4. Hvorledes blev Mennesket dannet? 1. Mos. 2,7; 3,23.
5. Hvilket Vidnesbyrd gives alt det, Gud skabte - ogsaa Mennesket? 1. Mos. 1,27.31; Sal. 8,6. Anm. 2.
6. Hvad var Guds Hensigt med at skabe Verden og Menneskene? Es. 45,18; 43,7.
7. I hvor stor en Grad kan vi forstaa Skaberværkets Hemmelighed? 5. Mos. 29,29.

II. De medvirkende.

8. Ved hvem skabte Gud alle Ting? Heb. 1,1.2; Kol. 1,16.
9. Ved hvilket andet Middel arbejdede Gud og Kristus ved Skabelsen? 1. Mos. 1,2.
10. Hvorledes aabenbares Guds Kraft i Universet, efter at Skaberværket er tilendebragt? Heb. 1,3; 1. Mos. 1,11. 22,28; Ap. G. 17,28; Es. 40,25.26. Anm. 3.

Anmærkninger til 3. Lektie.

1. "Bibelen omtaler ikke lange Tidsperioder, hvori Jorden langsomt udvikledes fra Kaos. Om hver følgende Dag i Skabelsen vidner den hellige Historie, at den bestod af Aften og Morgen ligesom alle andre Dage siden den Tid. Ved Slutningen af hver Dag omtales Resultatet af Skaberens Gerning. Ved Slutningen af den første Uges Historie hedder det: "Det er Himmelen og Jordens Skabelshistorie." Disse Ord indeholder ikke den Tanke, at Skabelsesdage var anderledes end virkelige Dage. Hver Dag blev kaldt for en Oprindelse, fordi Gud hver Dag skabte eller frembragte en ny Del af sit Værk." - "Patriarker og Profeter", Side 108.

2. "Her gives en klar Fremstilling af Menneskeslægtens Oprindelse; og den guddommelige Beretning er saa tydelig fremholdt, at der ikke er Anledning til at drage forkerte Slutninger. Gud skabte Mennesket i sit eget Billede. Dette er ingen Hemmelighed. Der er intet Grundlag for den Formodning, at Mennesket udvikledes langsomt og gradvis fra de laverestaaende Dyr- og Plantearter. En saadan Lære forringer Skaberens store Værk og ligestiller det med Menneskenes snævre, jordiske Begreber. Menneskene er saa ivrige efter at udelukke Gud fra Verdensaltets Herredømme, at de nedværdiger Mennesket og berøver det den Værdighed, som dets Oprindelse viser. Han, som frembragte Stjerneverden i det høje og med den største Kunstfærdighed farvede Markens Blomster, - han, som fyldte Jorden og Himlene med sin Krafts Vidundere, undlod ikke at skabe et Væsen, som var den Haand værdig, der gav det Liv, da han satte Kronen paa sit herlige Værk og anbragte en paa Jorden, som skulde være den skønne Klodes Hersker. Menneskeslægtens Stamtavle, saaledes som den findes i den hellige Skrift, viser ikke, at den stammer fra en Række mikroskopiske Spirer, Bløddyr eller firbenede Pattedyr, men peger hen paa den store Skaber. Selvom Adam var blevet dannet af Støv, var han dog "Guds Søn". - "Patriarker og Profeter, Side 32.

3. "Guds Skaberværk paa denne Jord var fuldendt, for "Gerningerne var fuldbragte fra Verdens Grundlæggelse". Men hans Kraft viser sig stadig, idet han opretholder det skabte, Det er ikke fordi en Mekanisme, som engang er sat i Bevægelse, vedbliver at virke med sin egen Kraft, at Pulsens slaar, og Aandedrættet opretholdes; men hvert Aandedrag og hvert Pulsslag er et Vidnesbyrd om hans Omsorg, der tildeles alle; "thi i ham lever, røres og er vi." Det er ikke paa Grund af en iboende Kraft, at Jorden Aar efter Aar frembringer sine Frugter og vedbliver at dreje sig om Solen. Guds Haand leder Planeterne og holder dem i rette Stilling paa deres anordnede Baner, i Himmelrummet. "Han som mønstrer deres Hær efter Tal, kalder hvert enkelt ved Navn; saa stor er hans Kraft og Vælde, at ikke en eneste mangler," Det er ved hans Kraft, at Plantevæksten trives, at Bladene springer ud, og Blomsterne udfolder sig. Han "lader Græsset spire frem paa Bjergene", og han gør Dalene frugtbare. Alle Skovens Dyr kræver deres Føde af Gud. Alle levende Skabninger fra det mindste Insekt til Mennesket er hver Dag afhængige af hans Forsyns Omsorg. Salmisten siger det paa følgende smukke Maade: "De bier alle paa dig, at du skal give dem Føde i Tide; du giver dem den, og de sanker, du aabner din Haand, og de mættes med godt." Hans Ord styrer Elementerne, han bedækker Himlene med Skyer og skaffer Jorden Regn. "Han lader Sne falde ned som Uld, som Aske spreder han Rim." "Naar han løfter sin Røst, bruser Vandene i Himmelen, og han lader Skyer stige op fra Jordens Ende, faar Lynene til at give Regn og sender Stormen ud af sine Forraadskamre." - "Patriarker og Profeter", Side 111. 112.

4. Lektie. - Syndens Problem.

I Dens Oprindelse.

1. Hvad er Synd? 1 Joh. 3,4. Anm.1.
2. Hvem er Syndens Ophav? 1. Joh. 3,8; Joh. 8,44.
3. Hvad ved vi om Satans Karakter og Stilling, før han faldt? Ez. 28, 14.15. Anm. 2.
4. Hvorledes aabenbarede Synden sig først? Ez. 28,17 (første Del); Es. 14, 13.14. Anm. 3.

5. Hvorledes blev Synden overført til vor Jord? 1. Mos. 3, 1-6; 2, 16.17.

II. Resultatet.

6. Hvilken Forbandelse blev udtalt som Følge af Synden?

1. Mos. 3, 14-19.

7. Hvorledes gik det Menneskene som Følge af Adams Overtrædelse? Rom. 5,12.19.

8. Hvad er Syndens endelige Resultat? Jak. 1,15; Rom. 6,23.

9. 1 hvor stor en Grad er Menneskene blevet paavirkede af Synden? Rom. 3,23; Gal. 3,22.

10. Hvor umuligt er det for Menneskene at befri sig for Synden? Jer. 13,23; Rom. 7,15-25.

11. Hvorledes er der blevet tilvejebragt Frelse for Menneskene? Rom. 1,16.

Anmærkninger til 4. Lektie.

1. "Synden er en uindbuden Gæst for hvis Tilstedeværelse, der ikke kan gives nogen Grund. Den er mystisk, uforklarlig; at undskylde den er at forsvare den. Kunde der findes en Undskyldning for den eller paavises en Aarsag til dens Eksistens, saa vilde den ophøre med at være Synd. Den eneste Forklaring vi har paa, hvad Synd er, findes i Guds Ord: "Synden er Lovovertrædelse," den er et Udslag af et Princip, som er i Strid med Kærlighedens store Lov, den Lov, som danner Grundlaget for Guds Regering." - "Den store Strid", Side 338.

2. "Synden fik sin Oprindelse hos ham, som Gud havde vist den største Ære næst efter Kristus, og som var i Besiddelse af den største Magt og Herlighed iblandt Himmels Beboere. Før sit Fald var Lucifer den ypperste af de skærmende Keruber, hellig og ubesmittet." - "Den store Strid", Side 338.

3. "Lidt efter lidt begyndte Lucifer at nære Ønske om at ophøje sig selv. Skriften siger: "Dit Hjerte ophøjede sig for din Skønheds Skyld, du ødelagde din Visdom tillige med din Herlighed". "Du sagde i dit Hjerte: Jeg vil . . . ophøje min Trone over Guds Stjerner, . . . jeg vil være den Højeste lig." Skønt al hans Herlighed var fra Gud, begyndte dog denne mægtige Engel at betragte den som noget, der tilhørte ham selv. Ikke tilfreds med sin Stilling, skønt han blev æret mere end den øvrige himmelske Hærskare, dristede han sig til at begære den Ære, som alene tilhører Skaberen. I Stedet for at gøre Gud til den højeste Genstand for alle skabte Væsners Kærlighed og Troskab bestræbte han sig for at vinde deres Tjeneste og Troskab for sig selv." - "Patriarker og Profeter", Side 27. 28.

5. Lektie. - Frelsens Plan.

I. Løftet.

1. Hvilke tre Ting mistede Menneskene som Følge af Ulydighed? 1 Mos. 3,8.23; Rom. 6,23. Anm. 1.

2. Hvilken Plan blev lagt for Genoprettelsen af det, der var gaaet tabt som Følge af Synden? Luk. 19,10; 2 Kor. 5,21; Joh. 3,16; 2 Pet. 3,13.

3. Hvornaar blev denne Plan kundgjort, og hvilket Løfte blev givet? 1 Mos. 3,15.

II. Mellemanden.

4. Hvilken Stilling indtager Jesus i Frelsensplanen? 1 Tim. 2,5. Anm. 2.

5. Hvis Natur paatog Guds Søn sig som Mellemand mellem Gud og Mennesker? Joh. 1,14; Gal. 4,4; Fil. 2,7.

6. Hvorledes levede han i menneskeligt Køds Skikkelse? Heb. 4,15; 1 Pet. 2,22; Heb. 2,10.

7. Hvorledes blev der tilvejebragt Frelse fra Synd? 1 Kor. 15,3; Es. 53,6; 2 Kor. 5,18.21. Anm. 3.

III. Resultatet.

8. For hvor mange blev der tilvejebragt Frelse? Heb. 2,9; Aab. 22,17.

9. Hvor fuldkomment er Frelsens Værk? Heb. 7,25.

10. Gennem hvem arbejder Gud og Kristus i Frelsens Plan? Joh. 16,8.13.

Anmærkninger til 5. Lektie.

1. Ved Ulydighed mod Guds Lov mistede Mennesket sin Uskyldighed, sit Hjem og sit Liv.

2. "Kristus var det virksomme Middel eller Mellemanden ved den fysiske Skabelse, og da Synden kom ind i Verden, blev han Mellemanden ved den aandelige Skabelse. "Han er det eneste og absolutte Led mellem Gud og Menneskeheden. Intet mindre end hans Personlighed var nødvendigt for Tilvejebringelsen af Forsoning mellem de to. Intet mindre end hans Liv og Gerning i kødelig Skikkelse, der endte med hans Lidelse, vilde være en Forsikring om Guds Kærlighed og Tilgivelse. Hans Kors er Menneskehedens Forsoning med Gud." - "The Doctrine of Christ", Side 83.

3. "Gud havde i sin Kærlighed lagt en Plan, hvorved Menneskene kunde forløses. Guds overtraadte Lov fordrede Synderens Liv. I hele Verdensaltet var der blot een, som i Menneskets Sted kunde tilfredsstille dens Fordringer. Eftersom Guds Lover lige saa hellig som Gud selv, kunde ingen gøre Forsoning for dens Overtrædelse, med mindre han var ligemed Gud. Ingen uden Kristus kunde forløse det faldne Menneske fra Lovens Forbandelse og atter bringe det i Harmoni med Himmelen. Kristus vilde paatage sig Syndens Skyld og Skam. Og denne Synd var saa anstødelig for den hellige Gud, at den maatte adskille Faderen og hans Søn. Kristus vilde stige ned til Elendighedens Dyb for at

6. Lektie. - Kristus, den eneste Frelser.

I. Menneskets hjælpeløse Tilstand i Synden.

1. Hvorledes mistede Menneskene Forbindelsen med Gud? Es. 59,1.2.
2. Hvorledes er Menneskene stillet uden Kristus? Ef. 2,12; 4,17-19.
3. Kan Mennesket frigøre sig for Syndens Magt? Ordsp. 5,22; Joh. 8,34; Rom. 7,15. Anm. 1.
4. Hvorledes beskrives Synderens Tilstand? Es. 1,5.6; 53,6.

II. Det guddommelige Middel mod Synd.

5. Ved hvem alene faar vi Frelse fra Synd? Ap. G. 4,12; Joh. 14,6.
6. Hvis Natur maatte Jesus paatage sig for at kunne blive Menneskenes Frelser? Gal. 4,4; Rom. 8,3; Heb. 2,14-18.
7. Hvilket betydningsfuldt Navn har han faaet? Matt. 1,23; Es. 7,14.
8. Hvad blev Guds Søn da Aarsag til? Heb. 5,8.9. 2 Kor. 5,19. Anm. 2.

III. Vor Ypperstepræst.

9. I hvilket Forhold staar Jesus til os med Hensyn til Frelsesplanen? Heb. 2,17.
10. I Betragtning af dette, hvad formaner vi da til at gøre? Heb. 4,15.16.

Anmærkninger til 6. Lektie.

1. "Det var muligt for Adam før Faldet at udvikle en retfærdig Karakter ved Lydighed mod Guds Ord. Men det mislykkedes for ham, og paa Grund af hans Synd er vor Natur fordærvet, saa at vi ikke kan gøre os selv retfærdige. Eftersom vi er syndige og vanhellige, saa kan vi ikke paa rette Maade adlyde en hellig Lov. Vi har ingen Retfærdighed af os selv, hvormed vi kan opfylde Guds Lovs Fordringer." - "Vejen til Kristus", Side 78.
2. "Saaledes elskede Gud Verden, at han gav sin Søn den enbaarne" Han gav ham ikke blot til at leve blandt Menneskene, til at bære deres Synder og dø som deres Offer; men han gav ham til den faldne Slægt. Kristus skulde gøre sig til eet med Menneskene i deres Interesser og Behov. Han, som var eet med Gud, har bundet sig til Menneskenes Børn med Baand, som aldrig kan bryde. Jesus skammer sig ikke ved at kalde dem Brødre. Han er vort Offer, vor Talsmand og vor Broder. Han bærer vor menneskelige Skikkelse for Faderens Trone, og gennem evige Tider er han eet med den Slægt, han har forløst; han er Menneskesønnen, og alt dette gør han, for at Menneskene kan blive løftet op af den Fordærvelse og Fornedrelse, som er en Følge af Synd, at de maa afspejle Guds Kærlighed og faa Del i hans Glæde og Hellighed." - "Vejen til Kristus", Side 16. 17.

7. Lektie. - Frelse ved Tro.

I. Tro er nødvendig.

1. Hvad er nødvendigt fra vor Side, for at vi kan faa den Frelse, som er blevet tilbudt os? Heb. 11,6. 2. Hvad er Tro? Heb. 11,1. Anm. 1. 3. Hvad er Forskellen mellem Tro og Indrømmelse? Jak. 2,19. Anm. 2.

II. Hvorledes Troen opøves.

4. Hvilken naadig Foranstaltning har Gud tilvejebragt for enhver? Rom. 12,3.
5. Hvorledes fremkaldes Troen? Rom. 10,17. Anm. 3.

III. Belønningen for Tro.

6. Hvorledes bliver vi retfærdiggjorte og befriede for Syndens Fordømmelse? Rom. 5,1.9; Ap. G. 5,31.
7. Hvorledes befries vi for Syndens Magt? Rom. 1,17; Ef. 6,16; I Joh. 5,4. Anm. 4.
8. Hvad er Troens naturlige Frugter? Gal. 5,6; Jak. 2,20-26.
9. I hvilket Forhold staar da Troen og Loven til hinanden? Rom. 3,31; Heb. 8,10. Anm. 5.
10. Hvilken levende Erfaring vil da vise sig i Livet? Gal. 2,20; Ef. 3,17.

Anmærkninger til 7. Lektie.

1. "Det er ikke nok at tro noget om Kristus; vi maa tro paa ham. Den eneste Tro, som vil være til Gavn for os, er den, der antager ham som en personlig Frelser, der tilskriver os sine Fortjenester. Mange anser Troen for at være en Anskuelse. Frelsende Tro er en Handling, ved hvilken de, som antager Kristus, slutter Pagt med Gud. Ægte Tro er Liv. En levende Tro betyder en Forøgelse af Kraft, en tillidsfuld Tiltro ved hvilken Sjælen faar Kraft til at sejre." - "The Desire of Ages", Side 347.

"Naar vi vender os til ham for at faa Visdom og Naade, saa skal vi ikke undersøge for os selv, om han har givet os en særlig Følelse, som skal være en Forvisning om, at han har holdt sit Ord. Følelse er intet Kendemærke. At Kristne har fulgt deres Følelser har ført til store Ulykker. Satan kan give Følelser og Indtryk, og de, som betragter saadanne som deres Ledetraad, vil i Sandhed blive førte paa Afveje. Hvorledes ved jeg da, at Jesus hører mine Bønner? Jeg ved det som Følge af hans Løfte. Han siger, at han vil høre den trængendes Bøn, naar han raaber til ham; og jeg tror paa hans Ord. Han har aldrig sagt til "Jakobs Sæd, I søger mig forgæves". - E. G. White i "Signs of the Times", d. 15. Maj

1884.

2 "Der findes en Slags Indrømmelse, som fuldstændig adskiller sig fra Tro. Guds Tilværelse og Magt saavel som hans Ords Sandhed er Kendsgerninger, som ikke engang Djævelen og hans Hærskarer kan benægte. Bibelen siger: "Du tror, at Gud er een; deri gør du ret; ogsaa de onde Aander tror det og skælver." Men dette er ikke Tro. Den, som ikke bare gør Indrømmelser overfor Guds Ord, men som overgiver sin Vilje til ham og skænker ham sit Hjerte og sin Kærlighed. - "Vejen til Kristus", Side 63.

3 "Det burde gøres klart for alle, hvorledes man skal udvise Tro, Gud har stillet Betingelser, hver Gang han har givet et Løfte. Hvis vi er villige til at gøre hans Vilje, giver han os al sin Styrke. En hvilken som helst Gave, han lover, er indbefattet i selve Løftet. "Sæden er Guds Ord." Lige saa sikkert som Egen er i Agernet, saa sikkert er Guds Gaver i hans Løfter. Om vi tager imod Løfterne, har vi Gaven.

Tro, der sætter os i Stand til at modtage Guds Gaver, er en Gave i sig selv, og denne er i nogen Grad nedlagt i alle menneskelige Væsener. Den vokser, eftersom den bliver opøvet i Tilegnelsen af Guds Ord. For at styrke Troen maa vi ofte sætte den i Forbindelse med Ordet." - "Education", Side 253. 254.

4. Vi bliver først og fremmest frelst eller retfærdiggjorte ved Guds Kraft som Svar paa vor Tro. Vi opretholdes og helliges ved det samme Middel. "Del1 Retfærdighed, ved hvilken vi er blevet retfærdiggjorte, er tilegnet os; men den Retfærdighed, ved hvilken vi er blevet helliggjorte, er tildelt os."

5. "Der er to Fejltagelser, som Guds Børn, især de, som netop har begyndt at stole paa hans Naade, maa tage sig i Agt for. Den første, som alt er nævnt, bestaar i at bygge paa egne Gerninger og stole paa, at noget af det, man selv gør, skal kunne bringe en i Overensstemmelse med Gud. Den, som prøver paa at blive hellig ved sine egne Gerninger, idet han holder Loven, forsøger at gøre det umulige. Alt, hvad et Menneske kan gøre uden Kristus, er besmittet af Egenkærlighed og Synd. Kristi Naade tilegnet ved Tro, er det eneste, som kan gøre os hellige.

Den modsatte og ikke mindre farlige Fejltagelse er, at Troen paa Kristus vil fritage et Menneske for at holde Guds Lov, og at vore Gerninger, idet vi kun ved Tro faar Del i Kristi Naade, ikke har noget med vor Frelse at gøre." "Vejen til Kristus", Side 60,

8. Lektie. - Det evige Evangelium.

I. I den patriarkalske Tid.

1. Til hvem blev det glade Budskab om Frelse først givet? 1 Mos. 3,15.

2. Nævn tre Mænd, som i den patriarkalske Tid antog og prædikede dette Evangelium. Judas 14.15; 2 Pet. 2,5; Gal. 3,8.

II. I den jødiske Tid.

3. Var Moses bekendt med Evangeliet om Kristus? Heb. 11, 24-26.

4. Hvem var det centrale i det Budskab, der blev forkyndt for Jøderne? 1. Kor. 10,1-4.

5. Hvor mange Profeter prædikede Frelse i Kristus? Ap. G. 10,43; Luk. 24, 25-27.

III. I den kristne Tid.

6. Hvad var Jesu og Disciplenes Budskab? Matt. 4,23; Luk. 9,6,

7. Hvor længe skal Evangeliet prædikes? Matt. 24,14. 8. Hvor langt skal det lyde? Aab. 14,6. Anm.1.

9. Hvilken Begivenhed vil afslutte Evangeliets Værk? Matt. 24,30.31.

Anmærkning til 8. Lektie.

1. "Budskabet om fornyende Kraft ved Guds Naade vil blive bragt til alle Lande og Himmelstrøg, indtil Sandheden har gaaet hele Jorden rundt. Iblandt de beseglede vil der være nogle, som kommer fra alle Folk, Slægter, Stammer og Tungemaal." - "Counsels to Teachers", Side 532.

9. Lektie. - Kristi Genkomst.

I. Løfte om hans Komme.

1. Hvilket Løfte om at komme igen gav Jesus sine Disciple? Joh. 14,1-3.

2. Hvorledes har Løftet om hans Genkomst opmuntret Guds Børn ned igennem Tiderne? Tit. 2,13; Judas 14.15; Job. 19,25-27; Sal. 50,3; Fil. 3,20.

3. Hvorledes lyder Jesu sidste Vidnesbyrd? Aab. 22,16.20.

II. Maaden, hvorpaa han kommer.

4. Paa hvilken Maade vil Kristus komme igen? Ap. G. 1, 10.11.

5. Hvorledes sagde Kristus selv: at hans Komme vilde blive? Matt. 24,30; 25,31.

6. Hvor mange vil se Kristus, naar han kommer i Himmelens Skyer? Aab. 1,7; Matt. 24,23-27.

III. Hensigten med hans Komme.

7. Hvorfor kommer Jesus anden Gang? Matt. 16,27; Heb. 9,28.

8. Hvad vil der ske, naar han kommer? 1 Thes. 4,16.17. 9. Hvad vil der ske, før de retfærdige faar deres Belønning? 2

Kor. 5,10; Dan. 7,9.10.

IV. Beredelsen for hans Komme.

10. Hvorledes kan vi blive rede til at møde ham? 1 Joh. 3,3; 2,28; Luk. 21,3.4-36.

II. Hvad skal de retfærdige sige til Jesus, naar han kommer? Es. 25,9.

10. Lektie. Er Enden nær?

I. Vi kan vide det.

1. Hvilket Spørgsmaal stillede Disciplene angaaende Verdens Ende? Matt. 24,3.

2. Hvordan kan vi vide, at Enden er nær? Matt. 24,32.33; Luk. 21,29-31.

II. Tegnene forudsagt.

Fysiske Foreteelser.

3. Hvor vilde Gud lade Tegn paa Jesu Komme vise sig? Joel 3,3.4.

4. Hvilke Tegn i den fysiske Verden blev forudsagt? Matt. 24,29; Luk. 21,25.

5. Hvornaar skulde disse Tegn finde Sted? Mark. 13,24. 25; Aab. 6,12-14. Anm. 1.

Sociale Forhold.

6. Hvorledes beskrev Jesus de sociale Forhold i de sidste Dage? Matt. 24,37-39; Luk. 17,28-30.

7. Hvorledes beskriver Paulus disse Tider? 2 Tim. 3,1-4. 13. Anm. 2.

Politiske Uroligheder.

8. Hvad siges angaaende Forholdene blandt Nationerne i de sidste Dage? Aab. 11,18; Matt. 24,6-8. Anm. 3.

9. Hvilke andre Tegn paa Kristi Komme nævnes? 1 Thess. 5,1-5; Jak. 5,1-8.

10. Hvad viser, at Statsmændene ikke kan forbedre Forholdene? Luk. 21,25.26.

Religiøs Tilbagegang.

11. Hvilke Tegn vil være de fremherskende i den religiøse Verden? 2 Tim. 3,5; Matt. 24,4.5. 10-12.24.

12. Hvorledes vil mange forholde sig ved den Tid, da Kristi Komme er nær? 2 ret. 3,3.4.

13. Hvilken Advarsel giver Jesus Menneskene paa denne Tid? Luk. 21,34-36.

Anmærkninger til 10. Lektie.

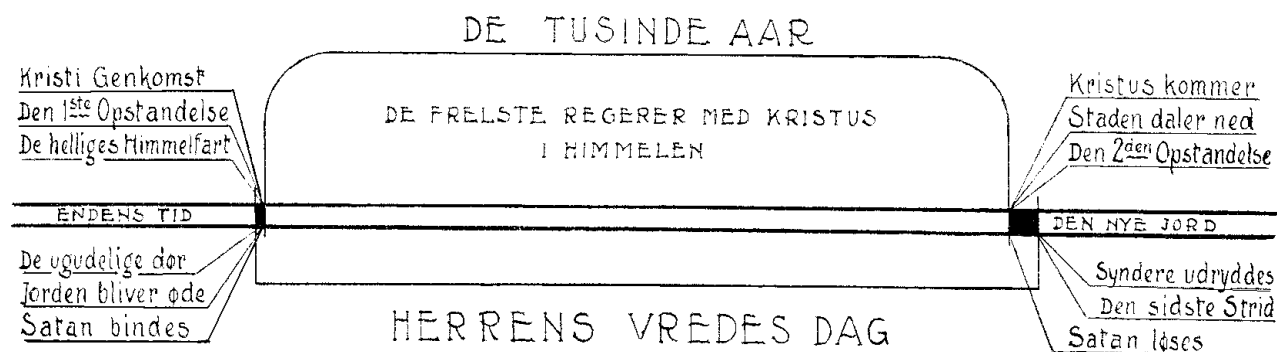
1. I Pavedømmets Magtperiode, 538-1798 e. Kr., fandt de frygteligste Forfølgelser Sted. Ved Reformationens Indflydelse formindskedes imidlertid Pavekirkenes Magt til at gennemtvinge sine Forordninger, indtil Forfølgelserne næsten ophørte omkring Midten af det 18. Aarhundrede, noget før den pavelige Forfølgelsestid, de 1260 Aar (Dan. 7,25), var til Ende.

Den Dag, som i Historien gaar under Benævnelsen: den mørke Dag, indtraf d. 19. Maj 1780. Den følgende Nat var Maanen rød som Blod. Stjerneregnen fandt Sted d. 13. Nov. 1833.

2. "Menneskene, som levede paa Jorden før Syndefloden, vendte sig bort fra Jehova og nægtede at gøre hans hellige Vilje. De fulgte deres egne vanhellige Tanker og forvrængte Ideer. Som Følge af deres Ondskab, blev de ødelagte, og i Dag følger Verden den samme Fremgangsmaade. Den fremviser ingen flatterende Tegn paa et Tusindaarsriges Herlighed. Overtræderne af Guds Lov fylder Jorden med Ondskab. Deres Væddemaal, deres Hestevæddeløb, deres Hasardspil, deres Udsvævelser, deres Liv i Vellyst og deres utæmmelige Lidenskaber fylder hurtigt Jorden med Vold." - "The Desire of Ages", Side 633.

3. I en Resolution, der blev vedtaget af Verdensalliancen for internationalt Venskab mellem Kirkesamfundene, findes følgende Paragraf:

"Konferencen har med Smerte lagt Mærke til den Kendsgerning, at til Trods for Krigens frygtelige Erfaringer, de messianske Haab, som President Wilsons fjorten Punkter vakte, og Afrustningsplanerne for de centraleuropæiske Magter ifølge Versailles-Traktaten, ... er dog Mistænksomhed, Fjendskab og Had iblandt Nationerne blevet værre end nogensinde". - "Present Truth", Bind 5, No. 70, Side 2.

”Herrens Vredes Dag, er et Udtryk for den mørke og triste Periode, der vil gaa hen over vor Jord som en Afslutning paa den Tid af vor Klodes Historie, i hvilken Synden har spillet en saadan forfærdelig Rolle og ”denne Verdens Fyrste” har svunget sit Scepter over store Menneskemasser. Den strækker sig over godt tusinde Aar, thi ”en Dag er for Herren som tusinde Aar, og tusinde Aar som én Dag”, og den begynder med syv sidste Plager og Kristi Genkomst og afsluttes, efter de tusinde Aars Regering i Himmelen, med det sidste store Opgør med Satan og alle hans Tilhængere. Efter at disse er blevet fuldstændig tilintetgjorte, fornyes Jordens Skikkelse og den føres tilbage i sin paradisiske Tilstand. Da er ”Herrens Vredes Dag” forbi, og den Tid oprinder for Guds Børn, om hvilken Profeten skriver: Glæder eder og fryder eder indtil evig Tid ved det, som jeg skaber; thi se, jeg skaber Jerusalem til Fryd og dets Folk til Glæde.” Es. 65,18

11. Lektie. Tusindaarsriget.

I. Begivenheder ved Begyndelsen af Tusindaarsriget.

1. Hvad vil ske med de trofaste, naar Jesus kommer? Matt. 24,31.
2. Hvad sker, naar Trompeten lyder? 1 Thes. 4,16; I Kor. 15,51-54.
3. Hvad gøres med de retfærdige levende? 1 Thes. 4,17.
4. Hvilken stor Adskillelse vil finde Sted paa den Tid? Matt. 25,31.32.
5. Hvad sker med de levende ugudelige, naar Kristus kommer? Luk. 17,26-30; 2 Thess. 1,7-10; 2,8.

II. Den tusindaarige Periode.

6. Hvor skal de retfærdige opholde sig i de tusinde Aar? Aab. 20,4.
7. Hvorledes er de ugudeliges Tilstand? Aab. 20,5; Jer. 25,33.
8. Hvorledes er Satan stillet i dette Tidsrum? Aab. 20, 1-3. Anm. 1.
9. Hvordan ser Jorden ud i denne Tid? Jer. 4,23-26. Anm. 2.

III. Begivenheder ved Afslutningen af Tusindaarsriget.

10. Hvad vil Satan gøre ved Slutningen af de tusinde Aar, naar de ugudelige er kaldt til Live igen? Aab. 20,7.8. Anm. 3.
11. Hvad vil blive Resultatet af Kampen? Aab. 20,9,
12. Hvor fuldstændig vil denne Straf blive? 2 Pet. 3,7.10. Aab. 20,14.15.
13. Hvilket Løfte vil Gud da opfylde? Es. 65,17; Aab. 21,1.

Anmærkninger til 11. Lektie.

1. Naar Satan er bundet, kan der ikke være nogen Fristelse. Derfor er han ikke bundet nu og har ikke været det, siden Menneskene blev til paa denne Jord; og da Synd vil findes paa Jorden indtil Verdens Ende, - ja, vil gøre sig mere og mere gældende, jo nærmere vi kommer Enden (2 Tim. 3. Kap.), - er det givet, at Satan ikke vil blive bundet før til den Tid. Derfor vil han blive bundet, naar Kristus kommer, og alle de hellige tages bort fra Jorden, medens de ugudelige tilintetgøres ved Jesu Herligheds Aabenbarelse, og Jorden bliver efterladt uden menneskelige Beboere. Da vil Satan, ligesom de, der i Sal. 107, 10, er omtalt som bundet af Prøvelsernes Omstændigheder, være bundet af Omstændighederne, idet der ikke er nogen tilbage paa Jorden, som han kan forføre med sine Kunstgreb og med sit Bedrag.

2. "Seeren forudsiger Satans Bandlysning og de kaotiske og ode Forhold, der vil gøre sig gældende paa Jorden, og han erklærer, at disse Forhold vil vedblive i tusinde Aar . . . . At Udtrykket "Afgrunden" symboliserer Jorden i dens ødelagte og mørke Tilstand, fremgaar af andre Skriftsteder. Angaaende Tilstanden paa Jorden "i Begyndelsen" fortæller den bibelske Beretning, at den "var ode og tom, og der var Mørke over Verdensdybet". (I Grundsproget er Ordet: "Afgrunden" i Aab. 20,3 det samme Ord, som i 1 Mos. 1,2 er oversat: "Verdensdybet"). Her skal Satan og hans onde Engle have deres Hjem i de tusinde Aar. Bundet til Jorden vil Satan ikke have Adgang til andre Verdener for at friste og forurolige dem, der aldrig er faldet i Synd. Det er paa denne Maade, at han er bundet. Der findes ingen, som han kan udøve sin Indflydelse paa." - "Den store Strid", Side 658. 659. (Eng. Udg.).

3. "Nu bereder Satan sig paa den sidste, store Kamp om Herredømmet. Medens han er berøvet sin Magt og er afskaaret fra at kunne bedrage, er Ondskabens Fyrste ulykkelig og nedslaaet; men idet de ugudelige igen bliver kaldt til Live, og han ser de store Menneskemasser, der staar paa hans Side, fornys han Haab, og han bestemmer sig for ikke at give efter i den store Strid. Han vil samle alle de store Hære af fortabte under sit Banner og ved deres Hjælp prøve paa at faa gennemført sine Planer. De ugudelige er Satans Fanger. Idet de har forkastet Kristus, har de underkastet sig Oprørslederens Regimente. De er rede til at antage hans Forslag og gøre hans Vilje." - "Den store Strid", Side 663. (Eng. Udg.).

12. Lektie. - De frelstes Hjem.

I. Et Liv uden Synd.

1. Hvem skal bo paa den nye Jord? Es. 60,21; Aab. 21,7; Sal. 37,11.

2. Hvad vil Beboerne paa den nye Jord være befriede for? Aab. 21,4; Es. 33,24.

3. Hvor fuldkomment er Synden blevet udslettet? Mal. 4,1-3; Ordsp. 2,22.

4. Hvem lovprises af de forløste? Aab. 7,9.10. Anm. 1.

II. Et Fredens Land.

5. Hvorledes beskriver Profeten den nye Jord? Aab. 22, 1-5.

6. H vad skal de hellige beskæftige sig med? Es. 65,21-23. Anm. 2.

7. Hvad er der sagt om Jordens Tilstand og Dyrenes Natur? Es. 35,1.2; 11,6-9; 65,25. .

III. Hovedstaden.

8. Hvad saa Johannes angaaende den hellige Stad? Aab. 21,2.

9. For hvem er denne Stad blevet beredt? Heb. 11,13.16.

10. Beskriv Byen. Aab. 21,10-22.5.

11. Hvem alene faar Adgang til Staden? Aab. 21,14. Anm. 3.

Anmærkninger til 12. Lektie.

1. "Den store Strid er endt. Synd og Syndere er borte. Hele Verdensaltet er rent. Harmoni og Glæde gaar som et Pulsslag gennem hele det umaadelige Skaberværk. Fra ham, som skabte alt, strømmer Liv og Lys og Glæde ud over hele Universet. Alle Ting fra det mindste Atom til den største Klode forkynder i deres ufordunklede Skønhed og fuldkomne Glæde, at Gud er Kærlighed." - "Den store Strid", Side 445.

2. "I Bibelen kaldes de frelstes Land en Arv. Der leder den himmelske Hyrde sin Hjord til levende Vandkilder. Livets Træ bærer hver Maaned sin Frugt, og Bladene paa Træet er til Lægedom for Folkeslagene. Der er stedseflydende Vandstrømme, klare som Krystal, og langs disse kaster svaj ende Træer deres Skygger over de Stier, som er beredte for Herrens forløste. De vidtstrakte Sletter glider over i smukke Højdedrag, hvorover Guds Bjerg hæver sine stolte Tinder. Paa disse fredfyldte Sletter og ved disse levende Strømme vil Guds Folk, som saa længe har været Pilgrimme og Vandringmænd, finde et Hjem." - "Den store Strid", Side 442.

3. "Der vil udødelige Væsener med aldrig aftagende Fryd beskæftige sig med at beundre Skaberkraftens Vidunder og Frelserkærlighedens Hemmeligheder. Ingen grusom, listig Fjende vil der friste nogen til at glemme Gud. Enhver Evne vil udvikles, enhver Egenskab forøges. Tilegnelsen af Kundskaber vil ikke trætte Tankerne eller udtømme Kræfterne. De mest storslaaede Foretagender vil blive sat i Gang, de største Ønsker og de mest ophøjede Maal vil blive naaet; og alligevel vil der være nye Undere at fordybe sig i, nye Sandheder at gribe og nye Emner, som vil lægge Beslag paa Legemets, Aandens og Sjælens Kræfter." - "Den store Strid", Side 444.

13. Lektie. - Kristi Riges Oprettelse.

I. Det kommende Rige.

1. Hvad sagde Jesus, at vi skulde bede om? Matt. 6,10. 2. Hvilket Evangelium prædikede han? Matt. 4,23.

3. Hvilken Erklæring er givet os med Hensyn til dette Riges Oprettelse? Aab. 11,15; Dan. 2,44.

II. En profetisk Fremstilling.

4. Hvilken Erfaring havde Kong Nebukadnezar ifølge Beretningen i Dan. 2. Kap.? Dan. 2,1-13.

5. Hvad var Hensigten med denne Drøm? Dan. 2,28.45. (Sidste Del).

6. Hvorledes var Daniel i Stand til at aabenbare Drømmen og give Udtydningen derpaa? Dan. 2,14-30.

7. Beskriv det store Billede. Dan. 2,31-35.

8. Hvad forestillede de forskellige Dele af Billedet? Dan. 2,36-43.

III. Profetiens Opfyldelse.

9. Hvad er Historiens Svar paa denne profetiske Aabenbarelse? Anm. 1.

10. Hvor vil Gud oprette sit Rige? Dan. 2,44.45. Matt. 25, 31-34. Anm. 2.

II. Hvad skal vi gøre i Betragtning af, at Riget kommer? 2 Pet. 3,13.14.

Anmærkninger til 13. Lektie.

1. Ordene "Konge" og "Rige" er her benyttede vekselvis. Med Ordet "Konge" er der nærmest tænkt paa Herskermagten eller Kongeriget. Babylon (606-538 f. Kr.), repræsenteret ved den store Nebukadnezar, var det første Rige; dette blev efterfulgt af tre andre store Verdensriger: Medo-Persien (538-331 f. Kr.), Grækenland (331-161 f. Kr.) (under den makedoniske Tidsperiode) og Rom 161-476 e. Kr.

Idet Gibbon beskriver Romerrigets Erobringer, bruger han netop de billedlige Udtryk, som er benyttede i Synet i Dan. 2. Kap. Han siger: "Republikkens Vaaben, der undertiden kunde komme til kort i Smaakampe, vandt altid Sejr i Krigene. De banede hurtigt Vej til Eufrat, Donau, Rhinen og Atlanterhavet; og Billederne af Guld, Sølv eller Kobber, hvilket passende kan repræsentere Nationerne og deres Konger, blev med Held sønderknust af det romerske Jernrige." - "Decline and Fall of the Roman Empire". Kap. 38. 1. Par.

Ved de nordiske Barbarers Indtrængen i Tiden 351-476 e. Kr. blev Romerriget sønderlemmet, og paa dets Ruiner er

det moderne Europas Riger blevet oprettede. Skønt de regerende Familier i Europa for en stor Del har giftet sig ind i hinandens Familie, og selvom der er blevet gjort kraftige Forsøg paa at genoprette et stort europæisk Rige, har alle disse Forsøg dog slaaget fejl og vil slaa fejl i Fremtiden. Europas delte Tilstand vil vedblive indtil Gud opretter sit Rige.

2. Der er en lærerig Hensigt med ..disse Profetier. Alle jordiske Regeringer har i sig Forgængelighedens Element: Synd; og Klimakset i den store Strid mellem godt og ondt er Syndens Tilintetgørelse og Oprettelsen af Guds Rige, som skal bestaa for steds.

"Guds Naades Rige er nu ved at blive oprettet, idet Hjerter, som har været fulde af Synd og Oprørstanker, fra Dag til Dag giver efter for hans Kærligheds Overmagt. Men den fuldstændige Oprettelse af hans Naades Rige vil først finde Sted ved Kristi andet Komme til denne Jord." - "Fra Naturens Talerstol", Side 195 (eng. Udg.).

Vi har nu Anledning til at aabne vore Hjerter for Guds Rige eller hans Regering, saa at vi kan blive til eet med "den højstes Hellige".

Nebukadnezars drøm

14. Lektie. - Verdensrigerne i Profetien.

I. Profeti og Historie.

1. Beskriv Daniels Syn, som det er omtalt i 7. Kapitel. Dan. 7,1-7.
  2. Hvad betyder de profetiske Symboler: a. Vinde? Jer. 25,31-33; 49,36.37.
b. Vande (Hav)? Aab. 17,15.
c. Dyr? Dan. 7,17.23.
  3. Hvad repræsenterer:
    - a. Løven? (Det første Rige) Dan. 7,4., sammenlign 2,38.
    - b. Bjørnen? (Det andet Rige) Dan. 7,5., sammenlign 2,39; 5,28.
    - c. Panteren? (Det tredje Rige) Dan 7,6., sammenlign 2,39.
    - d. Det fjerde Dyr? (Det fjerde Rige) Dan. 7,7.23; sammenlign 2,40.
    - e. De ti Horn? (Ti Riger) Dan 7,7.8.24., sammenlign 2,41.
  4. Hvorledes svarer Nationernes Historie til denne profetiske Oversigt? Anm.1.
- ##### II. Det fjerde Dyr og det lille Horn.
5. Hvad siges om det fjerde Rige? Dan. 7,7.19.23. Anm. 2.
  6. Hvilken ejendommelig Forandring fandt Sted iblandt Hornene? Dan. 7,7.8.24.
  7. Hvilken Magt skulde dette Horn udvise overfor de hellige? Dan. 7,21.25.
- ##### III. Det evige Rige.
8. Til hvem vil Kraften og Herredømmet til sidst blive givet? Dan. 7,13.14.26.27.

Anmærkninger til 14. Lektie.

1. Denne Profeti blev givet i den sidste Babylonierkonges Regeringstid (Dan. 7,1) og kan alene henvisse til de fire store Verdensriger, som omtales i 2. Kapitel. I det andet Kapitel er der ved Symbolet med Billedstøtten givet en Oversigt over disse Rigers Opkomst og Tilintetgørelse førende os ned til det Tidspunkt, da Gud opretter sit Rige. I det syvende Kapitel er disse store Riger fremstillet for os i vilde Dyrs Skikkelse; det sidste særlig omtalt som en Magt, der skulde forfølge den Højestes Hellige.

Løvens Vinger symboliserer uden Tvivl Babylons hurtige Erobringer, medens de afrevne. Vinger og Menneskehjertet repræsenterer dette Riges Svaghedstilstand i dets sidste Tid. Bjørnen symboliserer det medisk-persiske Riges blodtørstige Natur. Panterens fire Hoveder repræsenterer uden Tvivl de fire Dele, hvori det græske Rige blev delt (301 f. Kr.) kun 22 Aar efter Alexander den Stores Død. Fire af hans dygtigste Generaler tog hver sin Del: Kassander tog Makedonien og Grækenland, Lysimachus Trakien og en Del af Lilleasien, Ptolemæus fik Ægypten, Lydien og Palæstina og Seleukus Mesopotamien, Syrien og de øvrige østlige Dele. Det frygtelige, ubeskrivelige Dyr kan ikke være noget andet end Romerriget, som udøvede de sit jernhaarde Regimente over hele den da kendte Verden. Det romerske Kejserdømmes Deling er tilkendegivet ved de ti Horn.

Oversvømmet af de barbariske Stammer fra Norden gik det gamle Romerrige til Grunde (351-476 e. Kr.). Af dets Ruiner fremstod flere uafhængige Nationer. Scott siger i sine Betragtninger over Daniels Bog: "Det er imidlertid givet, at det romerske Kejserrige blev delt i ti Kongeriger, og skønt de sommetider kunde være flere, sommetider færre, gik de dog stadig under Benævnelsen de ti Kongeriger i det vestlige Kejserdømme." "De ti Kongeriger, som synes at opfylde Profetiens Krav, er som følger: Allemannerne, Sveverne, Frankerne, Vandalerne, Burgunderne, Østgoterne, Vestgoterne, Angelsakserne, Lombarderne og Herulerne. Iver fjorten Aarhundreder har disse adskilte Nationer eksisteret i Europa, og skønt forskellige Forsøg er blevet gjort paa at forene dem, saa forekommer dog stadig dette delte Forhold, saaledes som det er forudsagt i Profetien, og dette Forhold vil gøre sig gældende, lige til Gud opretter sit Rige.

2. Disse Ord beskriver paa en slaaende Maade det store romerske Kejserdømme, som var anderledes end noget tidligere Rige og som ligefrem sønderknuste Jordens Folk.

15. Lektie. - Antikrist.

I. Beskrivelsen af det lille Horns Magt.

1. Hvad siges der om det lille Horn sammenlignet med de ti Horn paa det fjerde Dyr, og hvad gør det for at sikre sin Magt? Dan. 7,24.
2. Hvilke overmodige Anmasselser lægger det for Dagen? Dan. 7,25; 2 Thess. 2,3.4.
3. Hvilken historisk Magt opfylder denne Profeti? Anm. 1.

II. Dets Magtsperiode.

4. Hvorledes skulde denne Magt behandle Guds Folk? Dan. 7,21.25. Anm. 2.
  5. Hvor længe skulde den udøve sin Magt? Dan. 7,25 (sidste Del).
  6. I hvilken anden Profeti er denne samme Tidsperiode nævnt? Aab. 12,6.14; 13,5. Anm. 3.
- III. Dets Forsøg paa at forandre den guddommelige Lov.
7. Hvilken Stilling vil det lille Horn tage til Guds Lov? Dan. 7,25. Anm. 4.
  8. Hvad bliver det endelige Resultat af Kampen imod Gud og hans Folk? Dan. 7,26.27.
- IV. Sandheden som vort Beskyttelsesmiddel.
9. Er nogen blevet udnævnt til at være Guds og Kristi Stedfortræder her paa Jorden? 1. Tim. 2,5.6.
  10. Vil Guds Lov nogensinde blive forandret? Sal. 111, 7.8; Matt. 5,17.18.
  11. Hvorledes vil Guds sande Efterfølgere forholde sig under Forfølgelsen? Matt. 5,10-12.

Anmærkninger til 15. Lektie.

1. Den Magt, som "skød frem imellem" de ti Dele, Romerriget splittedes i, var Pavemagten. Den var en aandelig Magt ligesom de andre; men den var anderledes end dem, derved at den gjorde Krav paa baade verdsligt og aandeligt Herredømme, ja, krævede at være "den øverste Dommer over og Vejleder af den menneskelige Samvittighed, over Bonden, som dyrker Jorden, og Fyrsten, der sidder paa sin Trone; over Menneskers private Liv og over Lovgiveren, der laver Rigernes Love." (Ærkebiskop Manning). Tre af de ti Riger, der holder sig til Arius's Kristendomsopfattelse og derfor var fjendtlige overfor Pavekirken, blev oprykkede, nemlig Herulerne, Vandalerne og Ostgoterne. Ved fjerde Session af det femte Lateran Koncilium Aar 1512, sagde Christoffer Marcellus til Paven, som roligt tog imod hans Smiger:

"Thi du er Hyrden, du er Lægen, du er Lederen, du er Husbonden, kort sagt, du er en anden Gud paa Jorden" - "History of Councus", Labbe og Cassart, Bind XIV, Side 109.

I "Extravagantes Communes" (en Del af Pavernes "kanoniske Ret") læser vi:

"Kristus betroede sit Embede til Paven; ... men al Magt i Himmelen og paa Jorden var blevet overgivet Kristus ... derfor har Paven, som er hans Stedfortræder, denne Magt!" - Bog I, Kap. I (under Ordene Porro Subesse Rom. Pontif).

Det var ikke alene i den mørke Middelalder, at det lille Horns "store Ord" hørtes. Da Pave Pius X i November 1912 talte til Repræsentanter for den internationale Præsteforening "Unio apostolica", havde hans Ord den samme gamle gudsbespottelige Klang. idet han sagde:

"Man behøver blot at tænke efter, hvem Paven er, for at elske ham; Paven er Vogteren af Dogmet og Moralen. Han hævder de Principper, der giver Familielivet en agtværdig Skikkelse, gør Nationerne store og Sjælene hellige. Han er Fyrsternes og Folkenes Raadgiver. Han er Hovedet, under hvilket ingen føler sig tyranniseret, thi han repræsenterer Gud selv. Han er Fader i Ordets egentlige Betydning, og han forener i sig alt det, som for eder er helligt og guddommeligt og kan være værd at elske. . . . Der er ingen Grænser for det Omraade, over hvilket han kan og maa udøve sin Autoritet." - Efter Kardinal O'Connells Organ "The Pilot", 21. December 1912.

2. At den romersk katolske Kirke forfulgte dem, der var afvejet fra den herskende Tro, ved alle. Korstoget mod Albigenkerne, Oprettelsen af Inkquisitionen, Forsøget paa at tilintetgøre Valdenserne, Henrettelsen af Wickliffs Tilhængere og Huss's, Hieronymus's og mange andres Død paa Baalet, er et Vidnesbyrd om deres grufulde Handlinger. Efter Reformationens Indførelse blev de samme Midler benyttet for at udrydde Kætterne i Nederlandene, i England under Marie den Blodige, i Spanien, Italien og Frankrig.

Romerkirken vil nødvendig erkende, at den nogen Sinde har forfulgt; men hvad skal man sige om følgende pavelige Forordning:

"Og alle Kættere af begge Køn og af hvilket som helst Navn fordømmer vi til evig Skam og Vanære; vi erklærer Krig imod dem; vi agter dem for forbandede, og deres Gods skal konfiskeres; aldrig skal de faa deres Ejendele igen, ej heller skal deres Børn erholde nogen Arv." - Decretalium Honorii III, Camp. V, Tit. IV, Capo I, Pag. 200.

Gregor IX siger:

"De verdslige Myndigheder, være sig vedvarende eller midlertidige, er pligtige til at sværge at forjage alle Kættere, som er dømt af Kirken, saa godt de kan; og den, som midlertidig er Herre, men som ikke renser sit Land for Kættere, bandlyses. . . . De, som tager Korset til Kætters Fordrivelse, nyder samme Fordel, som man indrømmer dem, der tager Korset for at befri det hellige Land." Dekretaler V, Titel VII.

Grev v. Hoensbroech skildrer korrekt Pavemagtens blodige Vej med følgende Ord:

"Til højre og venstre er den omgærdet af Tusinder af Baal af Tusinder af Skafotter. Knitrende slaar Flammerne op mod Himmelen, vor Fod skrider gennem rindende Bække af Menneskeblod, Mennesker krummer sig i den røde Flamme, Menneskehoveder ruller hen over Vejen. Jammerskikkelser bliver slæbt forbi os; deres øjne er udslukte af Fængslets lange Mørke; deres Lemmer er forvredne og sønderlemmede af Torturen, deres Sjæle er knuste, vanærede og skændede.

Hvilken Vej! Og denne Vej tager ingen Ende! I endeløse Bugtninger snor den sig gennem alle de vestlige Lande." "Tortur, Baal og Sværd er blevne til Apostle for Jesu Kristi Religion!" - "Om Pavedømmet", Side 588-591.

3. En "Tid" i Profetien er det samme som et Aar. Tre og et halvt Aar eller 42 Maaneder er det samme som 1260 Dage eller virkelige Aar, i hvilken Tid denne Magt skulde undertrykke Guds Folk.

Ifølge et Dekret, som Kejser Justinian udstedte Aar 533 e. Kr., skulde Paven anerkendes som "Overhovedet for alle de hellige Kirker". Dette tilligemed de arianske østgoteres knusende Nederlag i Italien Aar 538 e. Kr. kan siges at være den endelige Aarsag til Pavedømmets Oprettelse. 1260 Aar senere svækkede den franske Revolution Pavemagtens Indflydelse paa Menneskeheden. Ydmygelsen naaede sit Højdepunkt, da den franske General Berthier tog Paven til Fange i Aaret 1798 og kastede ham i Fængsel.

Ved at gøre Forandringer i Guds Lov havde Pavemagten sat sig selv som Gud i Guds Tempel; thi ingen andre end Gud har Ret til at forandre den evige, himmelske Lov. Betragt Guds Lov, saaledes som den findes i Bibelen (2. Mos. 20.1-17), og sammenlign den med Loven gengivet i en katolsk Katekismus, og man vil straks se Forskellen. Den største Forandring, som den katolske Kirke har gjort uden nogen som helst Befaling fra Guds Side, er Afskaffelsen af Sabbatens Helligholdelse og Befalingen om at helligholde den første Dag i Ugen som Hviledag.

Nogle Citater fra katolske Værker vil belyse Romerkirkens Stilling til Guds Lov.

"Paven har saa stor Autoritet og Magt, at han kan ændre, forklare eller fortolke endog guddommelige Love."

"Paven kan forandre Guds Lov, thi hans Magt er ikke blot af Mennesker, men af Gud, og han handler her paa Jorden som Guds Stedfortræder med den mest udstrakte Magt til at binde og løse hans Faar." "Hvad som helst Gud Herren selv og Forløseren siges at gøre, det samme gør ogsaa hans Vikar." - Ferraris's "Ecclesiastical Dictionary", Artikel "The Pope".

"Dersom da de Ting, som jeg gør, siges at blive gjort, ikke af Mennesker, men af Gud, hvad kan I da gøre mig til andet end Gud? ... Derfor er det intet Under, om det ligger i min Magt at forandre Tid og Tider, at forandre eller ophæve Love og at fritage for alle Ting, ja endog Kristi Bud." Decretal. de transi. Epist., capo Quanto.

16. - Lektie. Guds Lov.

I. Retfærdighedens Maalestok.

1. Hvad angav Jesus som Betingelse for Opnaaelsen af et evigt Liv? Matt. 19,17.
2. Efter hvilken Maalestok vil alle Mennesker blive dømt? Jak. 2,12; Rom. 2.12.
3. For hvem gælder Loven, og hvad er indbefattet deri? Præd. 12,13.14.
4. Hvorledes bliver et Menneske klar over sin Synd? Rom. 3,20; 7,7; 1. Joh. 3,4. Anm. 1.
5. Hvilken dyb Sandhed aabenbarede Jesus i sin Forklaring af Loven? Matt. 5,21.22.27.28. Anm. 2.

II. Lovens Vedvaren.

6. Hvor længe skal Loven staa ved Magt? Sal. 111,7.8.
7. Kan Evangeliet tilintetgøre Loven? Matt. 5,17; Rom. 3,31.
8. Hvad sagde Jesus om Lovens Vedvaren? Luk. 16,17; Matt. 5.18. Anm. 3.
9. Hvor ønsker Herren at skrive sin Lov? Heb. 10,15-17.

III. Lovens Overholdelse.

10. Hvor nøje maa den troende holde Loven i Betragtning af, at Jesus er kommet for at tage Synden bort? Jak. 2,10-12.
11. Hvilket stort Princip og hvilken dobbelt Forpligtelse fremholder Loven? Matt. 22,37-40; Rom. 13,8-10.
12. Hvorledes stillede Jesus sig med Hensyn til Lovens Overholdelse? Joh. 15,10; Sal. 40,7.8.
13. Hvad er Kendetegnet paa Guds udvalgte Folk i de sidste Dage? Aab. 14,12.
14. Hvorledes alene bliver man i Stand til at holde Loven? Rom. 8,3.4. Anm. 4.

Anmærkninger til 16. Lektie.

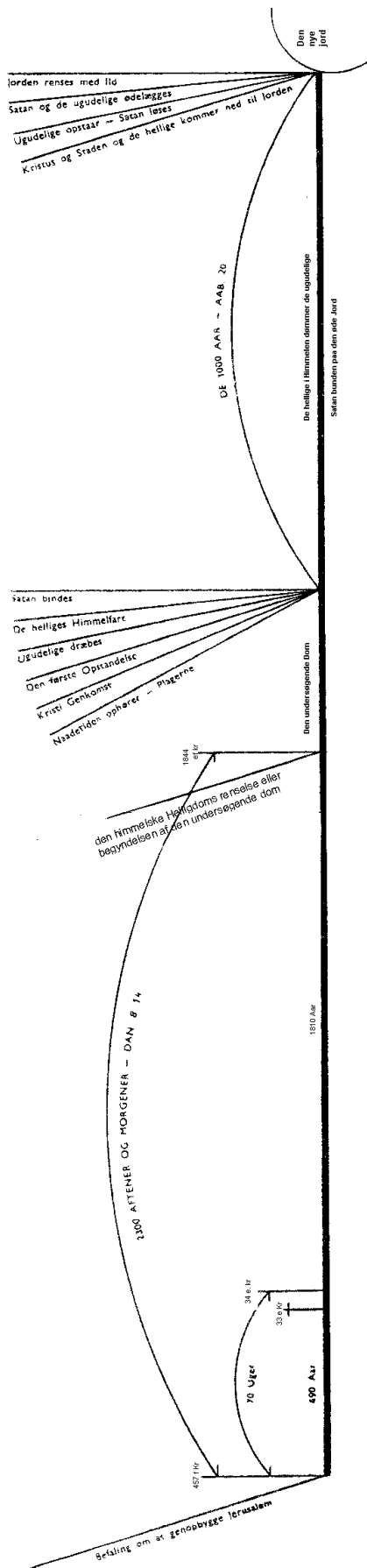
1. "Det vilde nærmest være umuligt for et Menneske at faa saa nøjagtigt Begreb om Syndens Forfærdelighed, at den vilde foraarsage en Omvendelse, eller at indse Nødvendigheden af Kristi Død, uden at Loven paavirker hans Samvittighed, .ledet af den Helligaands Lys; det er først da, at han ser sig selv som kødelig, solgt under Synden, og at Loven og Budene er hellige, retfærdige og gode." - Clarke's Kommentar til Rom. 7.13.
2. "Guds Lov forandrer sig lige saa lidt som Gud selv." H. Ussing, "En Samfundsfare". Side 20. Vilhelm Bech sagde ved det andet kirkelige Møde i København: "Han (Kristus) har sagt, at Loven skal ikke løses; end ikke det mindste Bogstav eller en Tøddel skal forgaa af Loven Herrens Ve lyder over dem, som løser et af disse mindste Bud. . . . Og vor Herre og Mester har ikke løst noget Bud. Guds Lov forandres aldrig." "Guds Lover en guddommelig Lov, hellig, himmelsk og fuldkommen Der er ikke eet Bud for mange; der er ikke eet for faa; men den er uden Sidestykke i saa stor en Grad, at dens Fuldkommenhed er et Bevis paa dens Guddommelighed." - Spurgeon i en Prædiken om Loven.
3. "Jødernes Love bliver almindeligvis delt i tre Grupper: den moralske, den ceremonielle og den retslige Lov. De moralske Love er saadanne som har med Sagens Natur at gøre, og som derfor ikke kan forandres, - som f. Eks. med Hensyn til at elske Gud og hans Skabninger. Disse kan lige saa lidt afskaffes, som det nogensinde vil blive rigtigt at

hade Gud eller vore Medmennesker. Saadan er det med de ti Bud og dem har vor Frelser hverken afskaffet eller sat ud af Kraft. De ceremonielle Love er saadanne, som er givet for at varetage visse Samfundskraveller ordne Folkets religiøse Skikke og Ceremonier. Disse kan forandres, naar Omstændighederne ændres; men den moralske Lov forbliver alligevel uberørt." - Dr. Albert Barnes Kommentar over Matt. 5,18.

Der er stor Forskel paa Guds moralske Lov bestaaende af de ti Bud og Ceremoniloven med dens foreløbige Bestemmelser. Den første blev skrevet med Guds Finger paa Stentavler (2 Mos. 31,18), den anden af Moses i en Bog (2 Krøn. 35,12). Den første blev ophøjet af Kristus (Es. 42,21) og skal bestaa for stedse (Sal. 111,7.8.), den anden blev afskaffet af Kristus (Ef. 2,15) og udsløjet (Kol. 2,14).

4. "Efterdi Herrens Lover fuldkommen, er det umuligt for syndige Mennesker i egen Kraft at opfylde dens Fordringer. Derfor var det, at Jesus kom som vor Frelser. Det var hans Mission at bringe Menneskene i Overensstemmelse med den himmelske Lovs Grundsætninger ved at gøre dem delagtige i den guddommelige Natur. Naar vi forsager Synden og antager Kristus som vor Frelser, bliver Loven ophøjet. Apostelen Paulus spørger: "Gør vi da Loven til intet ved Troen? Det være langt fra! Nej, vi hævder Loven." - "Fra Naturens Talerstol", Side 74.

DE BEGIVENHEDER, DER FØRER HEN TIL OG STAAR I FORBINDELSE MED VERDENS ENDE OG ALLE TING GENOPRETTELSE.

De 2300 "Aftener og Morgener" (Aar) i Dan. 8,14 begynder med "Ordet om Jerusalems Genrejsning og Opbyggelse"(Dan. 9,25), som blev udstedt af Artaxerxes Longimanus 457 f. Kr. (Esra 6,14;7,7.11-26) og naar frem til 1844 e. Kr.

De 70 Uger (490 Aar) i Dan 9,24 begynder paa samme Tid og naar til Aar 34 e. Kr. Resten af hele Tidsperioden, 1810 Aar, fører os fra Aar 34 til Aar 1844 e. Kr.

I 1844 begyndte vor store Ypperstepræst sin Tjeneste i det Allerhelligste i den himmelske Helligdom. Da begyndte "Guds Doms Time" - den himmelske Retssag, i hvilken alle Jordens Beboeres evige Skæbne bliver afgjort. Medens dette Værk foregaar i Himmelen, forkyndes Domsbudskabet (Aab. 14,6-12) for alle Folk her paa Jorden.

Ved Afslutningen af denne Periode, hvis Udstrækning ikke er fastsat, ophører Naadetiden og de Begivenheder, der staar i Forbindelse med Kristi personlige Komme, vil indtræde. Naar Kristus kommer, vil de, der er døde i Troen paa Jesus, opstaa (den første Opstandelse); de ugudelige, som lever paa den Tid vil blive dræbte, medens alle de hellige forvandles og rykkes op til Himmelen, til det nye Jerusalem. Satan vil blive bundet til den øde Jord, hvor han ikke længere har nogen Mennesker at forføre.

For de hellige betyder Kristi Komme Begyndelsen af de 1000 Aar, i hvilke Jorden ligger øde og tom, medens de retfærdige er med til at dømme og afmaale Straffen over de faldne Engle og den ugudelige Del af Jordens Beboere, som ikke er agtet værdige til det evige Liv. 1. Kor. 6,2.

Ved Afslutningen af de 1000 Aar vil Kristus vende tilbage til Jorden, ledsaget af de hellige. De ugudelige døde vil da blive oprejste, og anført af Satan, vil de forsøge paa at indtage det nye Jerusalem, som er kommet ned fra Gud fra Himmelen. De oprørske Skarer vil imidlertid blive ødelagt ved Ild, som falder ned fra Himmelen. Denne Ild vil ogsaa rense Jorden. Aab. 20,7-9. Den nye Jord vil igennem Evigheden blive de helliges Hjem, og Gud vil bo iblandt dem. Aab. 21,3.

17. Lektie. - Sabbaten.

I. Sabbatens Indstiftelse og Hensigt.

1. Hvad staar der i det fjerde Bud i Loven? 2 Mos. 20,8-11.
2. Hvornaar og for hvem blev Sabbaten indstiftet? 1 Mos. 2,1-3; Mark. 2,27.
3. Hvad var Hensigten med den? 2Mos. 20,11; 31,13; Ez. 20,12.20.
4. Hvor længe skal denne Mindetag ihukommes? Es. 66,22.23.

5. Hvad er Kristi Stilling til Sabbaten? Mark. 2,28; Joh. 1,3.

II. Hvorledes den skal helligholdes.

6. Hvad kaldes Dagen, der gaar forud for Sabbaten? Luk. 23,54; 2 Mos. 16,22.23.

7. Hvornaar begynder og slutter Sabbaten? 3. Mos. 23,32 (sidste Del), 1 Mos. 1,5.8.13.

8. Hvorledes beskrives sand Sabbatshelligholdelse? Es. 58,13.14.

9. Hvilket Eksempel har Jesus givet os med Hensyn til Sabbatshelligholdelse? Luk. 4,16; Matt. 12,10-12.

III. En falsk Sabbat.

10. Er der noget i det ny Testamente, der tyder paa, at den første Dag i Ugen blev helligholdt i den kristne Tidsregning? Matt. 28,1; Mark. 16,1.2.9; Luk. 24,1; Joh. 20,1.19; Ap. G. 20,7; 1 Kor. 16,2. Anm. 1.

11. Hvem er ansvarlig for denne Forandring, og hvorledes har den fundet Sted? Dan. 7,25. Anm. 2.

IV. Sabbaten i det ny Testamente.

12. Hvilken Dag er Sabbat ifølge det ny Testamente? Matt. 28,1.

13. Hvad omtaler Lukas, der skrev efter Kristi Himmelfart, angaaende Sabbatens Helligholdelse? Luk. 23,56.

14. Hvorledes tilkendegav Jesus, at Sabbaten ogsaa skulde helligholdes i den kristne Tidsalder? Matt. 24,20. Anm. 3.

15. Hvad var Apostlen Paulus's Sædvane med Hensyn til Sabbaten? Ap. G. 17,1.2.

16. Hvilken Udtalelse af Paulus viser, at han var Sabbatsholder? Ap. G. 28,17. Anm. 4.

17. Hvad kaldes Sabbaten i Bibelens sidste Bog? Aab. 1,10. Anm. 5.

Anmærkninger til 17. Lektie.

1. Otte Gange er den første Dag i Ugen nævnt i det ny Testamente, og seks af disse henviser til Kristi Opstandelse, som er beskrevet i alle fire Evangelier. Det var meget nødvendigt, at Beviserne paa Jesu Opstandelse paa den tredje Dag blev tydeligt fremholdt. Paulus kom sammen med de troende i Troas til et Farvelmøde paa den første Dag i Ugen; og han skrev til Korinthermenigheden, at de paa den første Dag i Ugen skulde lægge til Side en Gave til de fattige i Jerusalem. Men der er ingen Antydning af en Forandring af Sabbaten, eller at den første Dag i Ugen skulde helligholdes.

2. Paulus sagde, at Lovløshedens Hemmelighed allerede virkede paa hans Tid (2 Thess. 2,7), og at der snart vilde opstaa Mænd, som vilde drage Disciplene efter sig (Ap. G. 20,29.30.). Søndagens Indførelse i Stedet for den sande Sabbat kom gradvis. Neander siger: "Modstand imod Jødedommen medførte meget tidligt en særlig Festlighed om Søndagen i Stedet for om Sabbaten. . . . Festligheden om Søndagen var ligesom alle andre Festligheder kun en menneskelig Anordning, og det var slet ikke Apostlenes Hensigt at indføre en guddommelig Befaling i saa Henseende; det var saa fjernt fra dem og fra den første apostolske Menighed at overflytte Sabbatsloven til Søndagen. Muligvis har et falskt Paabud af denne Art begyndt at gøre sig gældende ved Slutningen af det andet Aarhundrede; for paa den Tid synes der at have været nogen, som ansaa det for at være Synd at arbejde om Søndagen." - "The History of the Christian Religion and Church." Neander 1. Bind, Side 186.

"Spørgsmaal: Hvilken Dag er Sabbat? Svar: Lørdagen er Sabbat.

Spørgsmaal: Hvorfor helligholder vi da Søndag i Stedet for Lørdag?

Svar: Vi helligholder Søndagen i Stedet for Lørdagen, fordi den katolske Kirke ved Mødet i Laodicea (336 e. Kr.) overførte Helligheden fra Lørdagen til Søndagen." - "The Convert's Catechism of Catholic Doctrine, Pastor Peter Geiermann."

3. Jerusalem blev ødelagt Aar 70 e. Kr. Jesus underviste sine Efterfølgere om, at de i de mellemliggende Aar skulde bede om, at deres Flugt ikke skulde ske om Sabbaten. Kunde der gives et kraftigere Vidnesbyrd om, at de Kristne i denne Tidsperiode skal helligholde Sabbaten?

4. Enhver Bibelgransker ved, at Overholdelsen af en anden Dag end den syvende som Sabbat eller at ringeagte Sabbaten vilde have været stridende imod de første Kristnes Skik. Med hvilken Iver vilde ikke Pauli Fjender, Jøderne, have grebet Anledningen til at beskyldte ham for Sabbatsovertrædelse, om der havde været den mindste Anledning dertil. Vi finder tværtimod, at det var Pauli Sædvane at prædike paa Sabbaten (Ap. G. 17,2), ikke alene for Jøderne, men ogsaa for Hedningerne (Ap. G. 13,42.44), ikke alene i Jødernes Synagoger, men ogsaa i det frie (Ap. G. 16,13).

5. Budet siger, den syvende Dag er Sabbat for Herren din Gud; hos Esaias kaldes Sabbat en for "Herrens Helligdag" (Es. 58,13); og Jesus siger, at han er "Sabbatens Herre" (Mark. 2,28); Sabbaten maa saaledes være Herrens Dag.

18. Lektie. - Jesu Midlergerning.

I. Kristus som Midler.

1. Til hvem henviser Johannes alle Syndere? 1 Joh. 2,1.2.

2. Hvilken Stilling indtager Jesus? 1 Tim. 2,5; Heb. 3,1.

II. Vor store Ypperstepræst.

3. Hvorledes blev Kristi Midlergerning forbilledligt fremstillet i det gamle Testamente? Heb. 8,1-5. Anm. 1.

4. Hvem var alle det gamle Testamentes Ofre en Paamindelse om? Heb. 9,9.13.14.

5. Hvor fortsætter Kristus nu sin Midlertidige gerning for os efter at have ofret sig selv for vore Synder? Heb. 9,23.24; 7,25. Anm. 2.
  6. Med hvilken Fortrøstning kan Synderen nu komme direkte til Gud? Heb. 4,14.16.
- III. Dommens Time.
7. Hvilket Budskab tilkendegav, at den undersøgende Retshandling var begyndt? Aab. 14,6.7. ;1(;
  8. Hvilket stort Værk vil blive afsluttet paa den Tid? Aab. 10,7; Matt 24,14.
  9. Hvilken alvorlig Erklæring vil da lyde? Aab. 22,11. Anm. 3.
  10. Hvilken særlig Advarsel gives der til dem, der lever i de Sidste Dage. Ap. G. 17.30.31, 3,19.

Anmærkninger til 18. lektie.

"Røgelsen, som steg op tillige med Israels Bønner, fremstiller Kristi Fortjeneste og Forbøn, hans fuldkomne Retfærdighed, som ved Troen tilregnes hans Folk, og som alene kan gøre syndige Skabningers Gudsdyrkelse antagelig for Gud. Foran Forhænget til det allerhelligste var et Alter med stedsevarende Forbøn; foran det hellige et Alter med stedsevarende Forsoning. Ved Blod og ved Røgelse skulde de nærme sig Gud. Disse var Forbilleder, som peger hen til den store Midler, gennem hvem Syndere kan nærme sig til Jehova, og gennem hvem alene Naade og Frelse kan skænkes den angervigvne Sjæl." Patriarker og Profeter, Side 353.

2. "Kristi Gerning som Menneskenes Talsmand i Helligdommen i Himlen er lige saa nødvendig for Frelsesplanens Gennemførelse som hans Død paa Korset. Ved sin Død begyndte han det Værk, som han efter sin Opstandelse gik bort for at fuldende i Himmelen. I Tro maa vi gaa inden for Forhænget, "hvor Jesus som Forløber gik ind for os" ... Jesus har aabnet Vejen til Faderens Trone, og ved hans Midlertidige gerning vil det oprigtige Ønske hos alle, som kommer til ham i Tro, blive fremført for Gud." - "Den store Strid", Side 334.

3. "Dette Arbejde med at undersøge Karakteren og bestemme, hvem der er beredte for Guds Rige, er hvad vi forstaar ved Udtrykket: den undersøgende Retshandling. Det er det sidste, der gøres i den himmelske Helligdom. Naar den undersøgende Retshandling er afsluttet, og deres Sag, der til alle Tider har bekendt sig til at være Kristi Efterfølgere, er blevet undersøgt og afgjort, da og først da vil Naadetiden ophøre, og Naadens Dør vil lukkes." - "Den store Strid", Side 428.

19. Lektie. - HELLIGDOMMENS RENSELSE.

1. Forsoningsdagen.

1. Hvad skulde en Synder gøre for at erholde Tilgivelse i den forbilledlige Helligdoms Tjenestetid, før Kristus kom? 3 Mos. 4,27-30.
2. Hvad blev udført paa den tiende Dag i den syvende Maaned, efter at de angrendes Synder et helt Aar var blevet ført ind i Helligdommen? 3 Mos. 16,29-34.
3. Beskriv den Tjeneste, der blev udført paa Forsoningsdagen, naar Helligdommen skulde renses. 3 Mos. 16,1-28.
4. Hvilken Afgørelse blev truffet paa Forsoningsdagen? 3 Mos. 13,27-29. Anm. 1

II. Dommen.

5. Hvornaar ophørte Tjenesten i ,den jordiske Helligdom? Matt. 27,50-51. Anm. 2.
6. Hvor og af hvem udføres nu Midlertidige gerningen for Syndere? Hebr. 8,2; 9,11.
7. Ved hvilken Sammenligning paavises det at den himmelske Helligdom skal renses? - Hebr. 9,23. Anm. 3.
8. Hvad indbefatter denne Renselse? Hebr. 9,26.27.
9. Hvis Sag bliver afgjort paa Forsoningsdagen? 1 Pet. 4,17.
10. Beskriv Retsscenen. Dan. 7,9.10.
11. Efter hvad vil alle blive dømt? Aab. 20,12.
12. Hvilken Erklæring fremkommer ved Slutningen af Retssagen? Aab. 22,11.12.
13. Hvad vil ske, naar Domsbudskabet er forkyndt? Aab. 14,14-16; Dan. 12,1.
14. Hvem erholder da Belønningen? Aab. 20,15; Hebr. 9,28.
15. Paa hvem vil de frelstes Synder blive lagt i Henhold til Forbilledet med den levende Buk? Aab. 20,1-3.10. - Anm. 4.
16. Hvilken Formaning gives med Henblik paa den kommende Dom? Matt. 24,40-44. - Anm. 5.

Anmærkninger til 19. Lektie.

1. Den Person, der kom med sit Offer, bekendte sin Synd, idet han lagde sin Haand paa det uskyldige Offers Hoved, Det blev derpaa slagtet og dets Blod strøget paa Alterets Horn og udgydt ved Foden af Brændofferalteret. Saaledes blev Synden tilgivet og symbolsk indført i Helligdommen. Ved Slutningen af Tjenesteaaret var der en Forsoningsdag, og de, der ikke paa den Dag ydmygede sig og bekendte deres Synder, blev afskaaret fra Guds Folk.

2. Dette Mirakel antydede, at Forbilledet havde mødt sit Modbillede i "Guds Lam", til hvem alle Ofre pegede hen ved Offeret for Verdens Synd.

3. "Paa den store Gengældelsesdag skulde de døde dømmes "efter det, der er skrevet i Bøgerne, efter deres Gerninger". Da skulde de virkelig angergivne Menneskers Synder udslettes fra Himmels Bøger ved Kristi forsonende Blods Kraft. Saaledes vil Helligdommen blive befriet eller rensed fra den Synd, der er indskrevet i dens Bøger. I Forbilledet blev dette store Forsoningsværk eller Syndens Udslettelse fremstillet ved Tjenesten paa Forsoningsdag, ved den jordiske Helligdoms Renselse, som blev udført derved, at Synden, som havde besmittet den, blev borttaget formedelst Syndofferets Blod. Ligesom de virkelig angergivne Menneskers Synder skulde udslettes af Himmels Bøger i den sidste Forsoning og aldrig mere ihukommelse eller opkomme i nogens Tanker, saaledes blev alle Synderne i Forbilledet borttaget i Ørkenen, for evigt adskilte fra Menigheden." - "Patriarker og Profeter", Side 393,394.

4. "Eftersom Satan er Syndens Ophavsmand, den, der ligefrem har ophidset Menneskene til at udføre alle de Synder, som foraarsagede, at Guds Søn maatte dø, saa fordrer Retfærdigheden, at Satan skal lide den sidste Straf. Kristi Gerning for Menneskets Forløsning og for at rense Verdensaltet fra Synd vil slutte med, at Synden borttages fra den himmelske Helligdom, og at disse Synder lægges paa Satan, som maa lide den sidste Straf. Saaledes sluttede ogsaa den aarlige Tjenestes Omgang i den forbilledlige Tjeneste med Helligdommens Renselse, og alle Synderne blev overført paa den Buks Hoved, som skulde lades løs." - "Patriarker og Profeter", Side 394.

5. "Naar den undersøgende Dom ophører, er enhver Skæbne afgjort for Liv eller Død "Derfor vaager at han ikke, naar han kommer hastelig, skal finde eder sovende." De Mennesker er i en farlig Stilling, som bliver trætte af at vaage og vender sig til Verdens Tillokkelser. Medens Forretningsmanden er optaget af at jage efter Vinding, medens den vellystige søger Nydelser, medens Modedamen ordner sin Pynt, kan det ske i samme Time, at al Jordens Dommer udtaler denne Dom: "Du er vejet paa Vægtskaalen og fundet for let", - "Den store Strid

20. Lektie. - Tiden for Helligdommens Renselse.

I. Synet.

1. Hvorledes forklarede Engelen Symbolerne Vædderen og Gedebukken i Daniels Syn? - Dan. 8,1-8. 20-22.

2. Hvad siges om det lille Horn, der voksede frem fra et af de fire Horn? - Dan. 8,9-12. - Anm. 1.

3. Hvilket Spørgsmaal hørte Daniel blive stillet? Dan. 8,13.

4. Hvilket Svar gav Gabriel? - Dan. 8,14.26.

II. Forklaringen.

5. Hvorledes fik Daniel Lys vedrørende Profetien om Tidsperioden? Dan. 9,1-3.23.

6. Hvilken Del af Tidsperioden paa de 2300 Dage var bestemt for Jøderne? Dan. 9,24, første Del.

7. Hvor lang Tid skulde hel)gaa fra Befalingen om Jerusalems Genopbygning udgik og til Jesu Salvelse? - Dan. 9,25.

8. Hvilke Begivenheder skulde finde Sted i den sidste Uge? - Dan. 9,26.27.

9. Til hvilken Begivenhed skulde hele Perioden paa 2300 Dage naa frem? - Dan. 8,14.19.

III. Opfyldelsen af Profetien.

10. Hvorledes stadfæster Historien Profetien? - Anm. 1 og 2.

11. Hvornaar begyndte saaledes den himmelske Helligdoms Renselse eller den undersøgende Retshandling? - Anm. 2.

Anmærkninger til 20. Lektie.

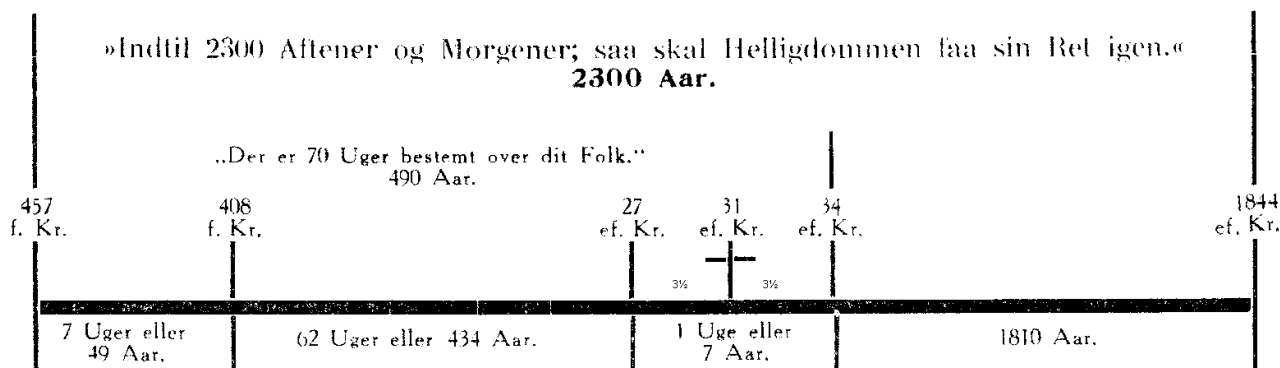
1. Det er tydeligt, at den Magt, der fremstilles ved det lille Horn i Dan. 8. Kapitel, er den Magt, som fulgte efter Medien, Persien og Grækenland, nemlig Rom. I det syvende Kapitel er der særlig talt om det lille Horn, der afveg fra de andre Magter, idet det var en religiøs-politisk Magt. Her (i det 8. Kap.) er det især den religiøse Side af denne Magt, som er fremhævet, og Symbolet er et lille Horn, som "voksede umaadeligt". Det var ikke tilfreds med at stange imod "Himmels Hær" ("den Højstes hellige"- Dan. 7,25), men "hovmodede sig mod Hærens øverste" (Kristus; se Josv. 5,13-15).

Pavedømmet har oprettet en falsk Efterligning af hele Frelsesplanen. "Pavedømmet har sin egen Gud - ham, som den kanoniske Lov kalder "Herren vor Gud". Det har sin egen Frelser - Kirken. Det har sit eget Offer - Messen. Det har sin egen Midler - Præsteskabet. Det har sin egen Helliggører - Sakramenterne. Det har sin egen Retfærdighed. Det har sin egen Syndstilgivelse - Skriftemaalets Syndsforladelse. Og det har i Himlen en ufejlbarlig, alt omfattende Talsmand, som Evangeliet ikke kender - "Guds Moder". Det udgør saaledes for Verden et aandeligt Apparat til Menneskenes Frelse; og dog kan det ikke helliggøre eller frelse et eneste Menneske. Det ser ud som en Menighed; det bekender sig til at have alt, hvad en Menighed burde have, og dog er det ikke en Menighed. Det er et stort Bedrag - "al Uretfærdigheds Bedrag". - Citeret fra "The Protestant Magazine", 1. Bind, Nr. 3, Side 5.

At Romerkirken forkaster Kristi Midlertidig gerning fremgaar klart af følgende: "Hun (den romersk-katolske Kirke) forkaster Kristus som den eneste Midler, hun fornægter, at "der er ikke noget andet Navn under Himmelen, givet blandt Mennesker, ved hvilket vi skal blive frelste", og skønt hun ikke formelt fornægter hans Guddommelighed, sker det dog lige saa virkelig, som da Israel uden helt at give Slip paa den sande Guds Dyrkelse oprejste og tilbad de omkringboende Nationers Afguder. Ved at anerkende andre Midlere og ved at paakalde andre Forbederes Hjælp

forkaster de Kristus som den eneste Midler". - "The Biblicai Repository and Classical Rev;ew", 3. Serie, 2. Bind, Side 552-553.

I det syvende Kapitel siges der om denne Magt, at den forandrer Guds Lov; i det ottende Kapitel forandrer den Evangeliet. Ved at forandre Sabbaten har Pavedømmet ramt selve Hjertet af Guds Lov. Ved at indføre et andet MidlerSystem rammer det direkte Tjenesten i den himmelske Helligdom, hvilken i Hebræerbrevet fremholdes som Evangeliets Hovedindhold.

Den tykke Linie fremstiller hele den 2300 Aar lange Tidsperiode – den længste profetiske Periode i Bibelen. Den begynder 457 f. Kr., da Befalingen udgaar om at genopbygge Jerusalem (Ezra 7,11-26; Dan. 9,25); 7 Uger (49 Aar) er afskaaret til dette Genoprettelsesværk. Disse 7 Uger sammen med de 62 Uger naer ned til Messias, den slavede. Kristus blev salvet Aar 27 e. Kr. Ved sin Daab. Matt. 3,13-17; Ap. G. 10,38. I Midten af den 70de Uge (Aar 31 e. Kr.) skulde Kristus korsfæstes ("en Salvet udryddes") og derved "bringe Slagtoffer og Madoffer til at ophøre" – den jordiske Helligdoms Tjenestetid var forbi. Dan. 9, 26,27. De 3½ Aar, som da var tilbage af den sidste Uge, naer ned til Aar 34 e. Kr., da Stefanus blev stenet og den store Forfølgelse af Menigheden i Jerusalem paafulgte. Ap. G. 7,59; 8,1. Dette afmærker Slutningen af de 70 Uger eller 490 Aar, som "bestemte over" eller afmaalte for Jødefolket. De 70 Uger er en Del af de 2300 Dage, og eftersom de 70 Uger naer ned til Aar 34 e. Kr., maa de resterende 1810 Aar af de 2300 naa ned til 1844 e. Kr., da Domsværket – eller Renselsen af den himmelske Helligdom – tog sin Begyndelse. Aab. 14, 6,7. Paa det Tidspunkt begyndte særskilt Lys at skinne over Helligdomsspørgsmaalet og Kristi Midlergerning eller Præstegerning i den himmelske Helligdom.

21. Lektie. En Sabbatreform.

I. En Sabbatsreform.

1. Hvem udtaler Gud en Velsignelse over paa den Tid, da Kristi Genkomst er nær? - Es. 56,1,2.
2. Hvilket Budskab og Værk er betroet Guds Folk paa den Tid? Es. 58,1,12,13; Aab. 14,6,7.
3. Hvilken særskilt Advarsel er knyttet til dette Budskab? Aab. 14,9-11. Anm. 1.

II. Dyrets Mærke.

4. Hvilken Magt fremstilles som arbejdende imod Guds Værk i de sidste Dage? Aab. 13,1,2,7,8. Dan. 7,21,25.
5. Hvad erklærer den er Mærket paa dens Autoritet? Anm. 2.
6. Hvad vil denne Magt faa Menneskene til at modtage? Aab. 13,16,17.
7. Paa hvilken Maade er denne Magt endvidere kendemærket? Aab. 13,18. - Anm. 3.
8. Hvilken Skæbne faar de, som tager Dyrets Mærke? Aab. 14,9-11.

III. Guds Segl.

9. Hvilket andet Værk vil blive udført paa den Tid, mange erhoder Dyrets Mærke? - Aab. 7,1-3.
10. Hvorledes er dette Beseglingsværk beskrevet? Ez. 9,3,4. Ef. 4,30.
11. Hvad omtales i Bibelen som et Tegn eller Segl mellem Gud og hans Folk? 2 Mos. 31,13,17; Ez. 20,20. Anm.4.
12. Hvilken Belønning faar de, der sejrer over Dyret? Aab. 15,2,3.

Anmærkninger til 21. Lektie.

1. "Sabbatens Helligholdelse vil blive den store Prøve paa Lydighed; thi det er den Sag, man især strides om. Naar Menneskene sættes paa den sidste Prøve, vil der blive draget en Linie, som skiller imellem den, der tjener Gud, og den, som ikke tjener ham. Medens den falske Sabbats Helligholdelse i Overensstemmelse med Landets Lov tvært imod det fjerde Bud er en bestemt Erklæring, som viser Lydighed mod den Magt, som er i Strid med Gud, saa vil den sande Sabbats Helligholdelse være et Bevis paa Lydighed mod Skaberen. Medens den ene Klasse, idet den antager Tegnet paa Underdanighed mod de jordiske Magter, antager Dyrets Mærke, saa vælger den anden Klasse at antage Tegnet paa Lydighed mod Gud og erholde Guds Segl." - "Den store Strid", Side 542.

2. Katolske Autoriteter erklærer, at Sabbatens Forandring er et Tegn eller Mærke paa Kirkens Magt og Autoritet. "Spørgsmaal: Kan du paa nogen anden Maade bevise, at Kirken har Magt til at indsætte Festdage ved Lov? "Svar: Havde den ikke saadan Magt, kunde den ikke have gjort, hvad alle Nutidens Religionsbekendere er enige med den i, - den kunde ikke have indsat Helligholdelsen af Søndagen, den første Dag i Ugen, i Stedet for Helligholdelsen af Lørdagen, den syvende Dag, en Forandring for hvilken der ikke findes nogen bibelsk Autoritet." - "A Doctrina! Catechism", af Rev. S. Keenan, Side 174.
- "I et Brev, skrevet i Novb. 1895, svarer Kardinal Gibbons Sekretær, H. F. Thomas, følgende paa en Forespørgsel om den katolske Kirke erkender at have forandret Sabbaten: "Naturligvis erklærer den katolske Kirke, at den har foretaget denne Forandring. . . og denne Handling er et Mærke paa dens kirkelige Autoritet i religiøse Anliggender". " . . ., "Bible Readings for the Home Circle", Side 449.
3. "Et Menneskes Tal". At dette uden Tvivl henviser til den romerske Pave, der repræsenterer hele det pavelige System, fremgaar af den Titel, Paven tillægger sig og tillader andre at anvende, naar de taler om Paven, nemlig Vicarius Filii Dei - Guds Søns Stedfortræder. Naar vi tæller sammen Talværdien af de Bogstaver i dette Navn, som de latinske Folk tillægger Talværdi, faar vi netop 666.

V	5	F	0
I	1	I	1
C	100	L	50
A	0	I	1
R	0	I	1
I	1		
U	5	D	500
S	0	E	0
		I	1
			<hr/> 666

4. Esajas' Profeti peger uundgaaeligt hen til en Sabbatsreform i de sidste Dage. Den store antikristelige Magt, imod hvilken det trefoldige Budskab advarer, har "tænkt paa" "at forandre" "den Højestes" "Tider og Lov" (Dan. 7,25) og praler med, at det netop er Mærket paa dens Autoritet. Paa den anden Side er den sande Sabbat et Tegn eller et Segl, som vil blive sat paa Guds Folk, og det siges derfor om dem, der antager det trefoldige Budskab, at de "bevarer Guds Bud". Uden Tvivl er Sabbaten i en særskilt Grad en Prøve paa Loyalitet i den store Strid mellem Sandhed og Vildfarelse.

22. Lektie. Betinget Udødelighed.

I. Menneskets Natur.

1. Hvorledes fik Mennesket Liv i Begyndelsen? 1 Mos. 2,7.
2. Paa hvilken Betingelse skulde Mennesket faa Lov til at fortsætte Livet? - 1 Mos 2,17.
3. Hvorledes er derfor det syndige Menneskes Natur? Heb. 7,8; 1 Kor. 15,53.
4. Hvem alene har Udødelighed? - 1 Tim. 6,15.16.
5. Hvorledes kan Mennesket erholde Udødelighed? I Joh. 5,11.12; Rom. 2,7; 6,23. - Anm. 1.

II. Menneskets Tilstand i Døden.

6. Med hvilket Billede fremstiller Bibelen Døden? Joh. 11,11-14; 1 Thess. 4,13.
7. Har Mennesket Bevidsthed i Døden? Præd. 9,5; Job 14,21; Sal. 146,4.
8. Kan han tage Del i noget? Præd. 9,6. - Anm. 2.

III. Sejr over Døden.

9. Hvornaar faar Mennesket Udødelighed? - 1 Kor. 15,51-54.
10. Hvilken Forandring indtræder da? - 1 Kor. 15,42 44.49. - Anm. 3.

Anmærkninger til 22. Lektie.

1. "Udødelighed, lovet Mennesket paa Betingelse af Lydighed, er blevet forspildt ved Overtrædelse. Adam kunde ikke overføre til sine Efterkommere det, han ikke selv besad; og der vilde ikke have været noget Haab for den faldne Slægt, om ikke Gud ved at ofre sin Søn havde bragt Udødelighed indenfor dens Rækkevidde. Medens "Døden saaledes trængte igennem til alle Mennesker, efterdi de syndede alle", har Kristus "bragt Liv og Uforkrænkelighed for Lyset ved Evangeliet". Rom. 5, 12; 2 Tim. 1,10. Og alene gennem Kristus kan Udødelighed erholdes." - Mrs. E. G. White, i "Present Truth", 4. Bind, Nr. 37.

2. "Bibelen lærer tydelig, at de døde ikke straks gaar til Himmelen. De fremstilles som sovende indtil Opstandelsen. Den Dag, Sølvsnoren brister, og Guldskaalen brydes itu, ophører Menneskets Tanker. De gaar ned i Graven i Stilhed. De ved ikke mere noget om det, som sker under Solen. Salige Hvile for de trætte retfærdige! Enten Tiden er lang eller kort, saa er det blot et Øjeblik for dem. De sover; de vaagner op ved Guds Basun til herlig Udødelighed." - "Den store Strid", Side 489.

3. "Den Røst, der raabte fra Korset: "Det er fuldbragt!" blev hørt iblandt de døde. Den sønderbrød Gravkamrets Vægge, og opvakte sovende. Saaledes vil det gaa, naar Kristi Røst skal høres fra Himmelen. Den Røst vil trænge ind i Gravene og tømme de Gravkamre, hvorfra de døde i Kristus vil opstaa. Ved Kristi Opstandelse var der nogle faa Grave, som blev aabnet, men ved hans andet Komme skal alle de dyrebare døde høre hans Røst, og de skal gaa frem til herligt, evigt Liv. Den samme Magt, der oprejste Kristus fra de døde, vil oprejse hans Menighed, og herliggøre den med ham over alle Fyrstendømmer og Magter, over ethvert Navn, som nævnes, ikke alene i denne Verden, men ogsaa i den tilkommende." - "The Desire of Ages", Side 787.

23. Lektie. - Den endelige Belønning.

I. Døden.

1. Hvad er Følgen af Adams Overtrædelse? Rom. 5,12; 6,23.
2. Hvorledes vil Mennesket blive befriet fra Dødens Magt? 1 Kor. 15,21-23.

II. To Opstandelser.

3. Paa hvis Kald vil de døde komme frem? 1 Thess 4,16.
4. Hvilke to Opstandelser vil finde Sted? Ap. G. 24,15.
5. Hvad vil de to Klasser Mennesker erholde, naar de opstaa? - Joh. 5,28.29. - Anm. 1.

III. De retfærdiges Belønning.

6. Hvornaar vil de retfærdiges Opstandelse ske? 1 Thess. 4,15.16.
7. Hvilken Belønning faar de? Fil. 3,20.21; Luk. 20,36.
8. Hvilken særskilt Tro faar de, som har Del i den første Opstandelse? - Aab. 20,6. - Anm. 2.

IV. De ugudelige Skæbne.

9. Hvornaar vil de ugudelige døde blive oprejste? Aab. 20,5, første Del.
10. Hvad vil da blive deres Skæbne? Aab. 20,7. 13-5. - Anm. 3.

V. En retfærdig Gud.

11. Hvornaar vil det blive fuldtud aabenbaret for Universet, at Gud er retfærdig? Aab. 5,9-13. - Anm. 4.

Anmærkninger til 23. Lektie.

1. "Som en Følge af Adams Synd kom Døden over alle Mennesker. Alle gaar i Graven, den ene som den anden. Men paa Grund af Frelsens Plan skal alle igen opstaa af deres Grave. De, som er blevet "agtede værdige" til Livets Opstandelse, er "salige og hellige". "Over disse har den anden Død ikke Magt. Men de, som ikke har erholdt Tilgivelse gennem Omvendelse og Tro, maa lide Overtrædelsens Straf - "Syndens Sold". - "Den store Strid, Side 383.384.

2. "De levende hellige forvandles "i en Hast, i et Øjeblik". De blev herliggjort ved Guds Røst; nu erholde de Udødelighed, og med de opstandne hellige henrykkes de for at møde deres Frelser i Luften. Englene "forsamler hans udvalgte fra de fire Vejr, fra den ene Ende af Himlen til den anden". Smaa Børn bæres af hellige Engle til deres Mødres Arme. Venner, som længe har været adskilte ved Døden, forenes for aldrig mere at skilles, og med frydefuld Sang stiger de tilsammen op til Guds Stad." - Samme Side 580.

3. "De ugudelige skal fuldstændig ødelægges - forsvinde som Røg, blive til Aske. Idet de har forbundet sig uadskilleligt med Synd, har de forspildt Retten til Liv og en udødelig Tilværelse og valgt Dødens og Ødelæggelsens Vej. Ved det Valg, de har gjort, har de bevist, at de ikke er noget værd. Derfor er de sammenlignet med Avner og Torne o. s. v. Deres Ødelæggelse vil saaledes ikke betyde noget virkeligt Tab. De har selv forkastet Anledningen til at erholde evigt Liv, og den Maade, hvorpaa de brugte deres Prøvetid, har bevist Uværdighed til at eje Livet. Deres Ødelæggelse vil derfor i Virkeligheden være en Kærlighedens og Barmhjertighedens Handling fra Guds Side; thi at give dem evigt Liv vilde kun være at give dem evig Synd, Sorg, Lidelse og Elendighed." - "Bible Readings for the Home Circle", Side 522.

4. "Den store Strid er til Ende. Synd og Syndere er ikke mere. Hele Verdensaltet er rensat. Harmoni og Glæde gennemstrømmer hele den store Skabning. Fra ham, som har skabt alt, flyder Liv og Lys og Glæde gennem Rigernes grænseløse Rum. Fra det mindste Støvgran til den største Verden vidner alle Ting, baade de levende og de livløse i deres ufordunklede Skønhed og fuldkomne Glæde, at Gud er Kærlighed." - "Den store Strid", Side 611.

24. Lektie. - Kristi Menighed.

I. En guddommelig Plan.

1. Hvad sagde Jesus, at han vilde bygge paa den store

Sandhed, Peter aflagde Bekendelse om? - Matt. 16,18.

2. Paa hvem er saaledes Menigheden grundlagt? Ef. 2,18-22. - Anm. 1.

3. Ved hvilken Undervisning tilkendegav Jesus, at han anerkendte Menighedens Autoritet? Matt. 18,17.

4. Hvad er ganske naturligt at gøre med dem, som lader sig frelse? Ap. G. 2,47. (Engelsk Overs.: "føjede daglig til Menigheden").

II. Undervisning og Menighedstugt.

5. Hvilke Ledere har Gud sat i Menigheden? Ef. 4,11. 6. Hvilken Formaning gives Lederne? Ap. G. 20,28. 7.

Hvorledes bør Menighedens Medlemmer forholde sig overfor de valgte Ledere? - Heb. 13,17.

8. Hvilken Gave har Gud sat først blandt de mange Gaver i Menigheden - en Gave, som særskilt skulde skabe Orden iblandt Guds Folk? - 1 Kor. 12,28. - Anm. 2.

9. Hvad er Gud Ophavet til? - 1 Kor. 14,33.40. 10. Hvilken streng Menighedstugt bør Menigheden holde, om nødvendigt? - 1 Kor. 5,13; Matt. 18,15-17.

11. Hvad er Hensigten med Undervisningen og Menighedstugten? Ef. 4,12-15; 1 Kor. 1,10.

III. Evangeliets Forkyndelse.

12. Hvilket højt Kald har Gud givet Menigheden? Joh. 20,21.

13. Hvilken Gerning er blevet overdraget Menigheden? Mark. 16,15.16; Matt. 10,1.7.

14. Hvilket særskilt Budskab vil den sidste Menighed forkynde? Aab. 14, 6-12. - Anm. 3.

Anmærkninger til 24. Lektie.

1. "Guds Menighed blev hverken grundlagt paa Menneskers Magt eller Menneskers Styrke; heller ikke formaar de at ødelægge den. Den blev ikke grundlagt paa noget som helst Menneskeværk, men paa Kristus Jesus selv, den faste Klippe, og "Dødsrigets Porte skal ikke faa Magt over den". "Profeter og Konger", Side 381.

2. "Gud har gjort sin Menighed paa Jorden til en Lysbærer; og gennem den meddeler han sine Planer og sin Vilje.

Han giver ingen enkelt af sine Tjenere en Erfaring, som er uafhængig af eller i Strid med selve Menighedens Erfaring. Ej heller giver han en enkelt Person Kundskab om sin Vilje for hele Menigheden, medens Menigheden Kristi Legeme - bliver holdt i Mørke. 1 sit Forsyn bringer han sine Tjenere i Forbindelse med sin Menighed, for at de maa have mindre Tillid til sig selv og mere Tillid til andre, hvem han udser til at fremskynde sit Værk." - "Apostlenes Liv og Virksomhed", Side 96.

3. "Menigheden er Guds udvalgte Redskab til Menneskenes Frelse. Den blev organiseret for at yde Tjeneste, og dens Mission bestaar i at bringe Evangeliet ud i Verden. Fra Begyndelsen af har det været Guds Hensigt, at hans overflødige Godhed og Fylde skulde lyse for Verden gennem Menigheden. Menighedens Medlemmer, som han har kaldet fra Mørket til sit underfulde Lys, skal aabenbare hans Herlighed. Menigheden er Gemmestedet for Kristi Naades Rigdomme, og gennem Menigheden vil den endelige og fuldstændige Udfoldelse af Guds Kærlighed sluttelig blive aabenbaret for "Fyrstendømmer og Magter i Himmelen". "Apostlenes Liv og Virksomhed", Side 9.

25. Lektie. Aandelige Gaver.

I. Løftet om Gaver.

1. Hvilken Gave lovede Kristus at sende, da han ikke længere kunde være personligt her paa Jorden? Joh. 15,26.27; 16,13.

2. Hvad har Gud givet Menigheden ved Aanden? 1 Kor. 12,4-11. - Anm. 1.

3. Nævn disse Gaver. 1 Kor. 12,27-30; Ef. 4,8.11.

II. Den profetiske Gave.

4. Hvilken særskilt Gave nævnes som ønskelig fremfor alle andre Gaver? 1 Kor. 14,1.3.4.

5. Paa hvilken Maade har Gud i Almindelighed kundgjort Menneskene sin Vilje? Hos. 12,11; 2 Pet. 1,21. - Anm. 2.

6. I hvor udstrakt Grad bruger Gud denne Gave? Amos 3,7.

7. Hvorledes aabenbarer Herren sig for Profeterne?

4 Mos. 12,6.

8. Skulde den profetiske Gave ogsaa gøre sig gældende i den kristne Tidsperiode? Ap. G. 2,16.17; 11,27-28; Joel 3,1.

9. Hvilken Formaning gives Menigheden? 1 Thess. 5,20.21.

10. Hvad siges om den sidste Menighed med Hensyn til Profetiens Aand? - Aab. 12,17; 19,10. - Anm. 3.

11. Hvorledes kan vi afgøre, om en Profet er sand eller falsk? 5 Mos. 18,22; 13,1-4; Es. 8,20.

12. Hvad bliver Resultatet, naar den profetiske Gave ikke findes? Ord. 29,18.

Anmærkninger til 25. Lektie.

1. "Aandens Gaver er ikke de eneste Talenter, som kommer frem i Lignelsen. De indbefatter alle Gaver og Egenskaber, hvad enten de er medfødte eller erhvervede, naturlige eller aandelige. De maa alle benyttes i Kristi

Tjeneste. Naar vi bliver hans Disciple, overgiver vi os til ham med alt, hvad vi har og er. Og disse Gaver giver han os tilbage rensede og forædlede med den Forstaaelse, at vi skal benytte dem til hans Ære og til Velsignelse for vore Medmennesker." "Kristi Lignelser", Side 328.

2. "Af særskilt Værdi for Guds Menighed paa Jorden i Dag - Vogterne af hans Vingaard - er de Budskaber med Raad og Formaninger, som hans Profeter har givet, og som tydeliggør hans evige Hensigter med Menneskeslægten. I hans Profeters Undervisning aabenbares klart hans Kærlighed til den faldne Slægt og de Planer, han har lagt til deres Frelse." - "The Story of Prophets and Kings", p. 22.

3. "Vi har set, at Herrens Forsyn ikke alene har aabnet Vej for Sandhedens Udbredelse, og at hans særskilte Velsignelse har ledsaget de Bestræbelser, der er gjort med Hensyn til at gaa fremad, eftersom Vejen beredes ved hans Forsyn; men ved den tredje Engels Budskabs Opkomst og Udvikling har han meddelt sig til sit Folk ved den profetiske Gave. Dette er ikke sket i Form af en ny Aabenbaring, som skulde indtage Bibelens Plads, ej heller paa en Maade, hvorved Skriftens Lære bliver forventet, men saadan, at det bliver paavist, hvor der i vor Tid er Fare for, at man skiller sig fra Kristi Evangeliums Enkelhed, og Folket lader sig paavirke af de Tendenser, der er oppe i Tiden, idet det lader sig nøje med Gudfrygtigheds Skin, men fornægter dens Kraft. - "The Great Second Advent Movement", Side 466.

26. Lektie. Guds Anordninger i Menigheden.

I. Gudstjeneste-Anordninger.

1. Hvad har udgjort en Del af vore Forpligtelser over for Gud, siden Frelsesplanen blev iværksat? 1 Mos. 4,4; Heb. 9,1; 1 Kor. 11,26. - Anm. 1.

II. Daaben.

2. Hvilke to Erfaringer i vort Liv, naar vi bliver Kristne, er symboliseret ved Daaben? Rom. 6,3-5.8-11.

3. Hvilken Erfaring bør gaa forud for Daaben? Mark. 16,15.16; Ap. G. 2,38; Rom. 6,2. Anm. 2.

4. Hvorledes bør Daaben udføres? Rom. 6,4; Matt. 3,16; Ap. G. 8,36.38. Anm. 3.

5. Hvilket Løfte gives en Synder, der omvender sig og tror? Mark. 16,15.16.

III. Ydmyghedens Anordning.

6. Beskriv Ydmyghedens Anordning, som Jesus indstiftede. Joh. 13,3-5.

7. Hvilken Lærdom indeholder denne Anordning? Joh. 13,12-17. Anm. 4.

IV. Herrens Nadver.

8. I hvilken Hensigt blev Herrens Nadver indstiftet? 1 Kor. 11,26.

9. Hvad fremstiller Brødet? Luk. 22,19; 1 Kor. 11,23.24.

10. Hvad fremstiller Vinen? 1 Kor. 11,25; Matt. 26,27.28.

11. Hvilken Formaning gives med Hensyn til vor aandelige Tilstand, naar vi tager Del i Herrens Nadver? 1 Kor. 11,27-29. Anm. 5.

Anmærkninger til 26. Lektie.

1. Før Kristus kom til Jorden, var der symbolske Anordninger. ved hvis Hjælp Guds Folk kom i Hu og viste Tro paa det store Offer, som skulde bringes. Alle disse Anordninger ophørte ved Kristi Død paa Korset. I den kristne Tidsalder har vi ogsaa Anordninger til Minde om og Symbolisering af Evangeliets vigtigste Hændelser. Disse ydre Anordninger er nødvendige for at kunne gøre de aandelige Sandheder indtryksfulde paa Sindet. I det nationale og det sociale Liv er konkrete Symboler meget almindelige, og Herren har set det passende at give os Anordninger, der kunde styrke vort aandelige Liv.

2. Daaben er et ydre Symbol paa en ægte Omvendelse og Død over for Synden, og den har naturligvis ikke nogen Betydning, hvis ikke denne Forandring af Livet er indtraadt.

3. "Daaben er en evangelisk Anordning til Minde om Kristi Død, Begravelse og Opstandelse. Ved at lade sig døbe afgiver en Person et offentligt Vidnesbyrd om, at han er korsfæstet med Kristus, begravet med ham og oprejst med ham for at vandre et nyt Liv. Kun een Daabsmaade kan rettelig symbolisere disse Kendsgerninger, og det er Neddypning i Vandet - den Daabsmaade, som Kristus og den første kristne Menighed fulgte." - Bible Readings for the Home Circle", Side 101.

Ordene "Daab" og "døbe" er oversatte fra de græske Ord: Baptisma og baptizo, der ifølge alle græske Ordbøger betyder at neddykke, nedsænke, dykke o. s. v. Luther siger saaledes herom: "Daaben hedder paa Græsk Baptismos, paa Latin Mersio, et Ord, der bruges, naar man dykker noget ned i Vandet, saa dette gaar sammen over det." - Luthers reformatoriske Skrifter", Side 64.

4. "Ved at tvætte sine Disciples Fødder gav Kristus til Kende, at han vilde udføre enhver Tjeneste, hvor ringe den end var, som kunde gøre dem til Medarvinger af det himmelske Skatkammers evige Rigdomme. Naar hans Disciple udfører samme Anordning, forpligter de sig til at tjene deres Brødre paa samme Maade." - "The Desire of Ages" Side 651.

5. "Han, det pletfri Guds Lam, var i Færd med at fremstille sig som et Syndoffer, og han vilde saaledes afskaffe det forbilledlige System og Ceremonierne, som igennem 4000 Aar havde peget frem til hans Død. Da han spiste Paaskelammet med sine Disciple, indstiftede de han i dets Sted den Anordning, der skulde være en Ihukommelse af hans store Offer. Jødernes nationale Fester skulde afskaffes for stedse. Den Anordning, Kristus indstiftede, skulde iagttages af hans Efterfølgere i alle Lande og til alle Tider." - "The Desire af Ages", Side 652.

27. Lektie. - Sund Levemaade.

I. Den Helligaands Tempel.

1. Hvad siges en Kristens Legeme at være? 1 Kor. 6,19.20. Anm. 1.
2. I hvilken Tilstand bør vi fremstille vore Legemer for Herren? Rom. 12.1.
3. Hvor helt og fuldt bør alle vore Evner og Kræfter overgives Herren? Mark. 12,30.

II. Et rent Tempel.

4. Hvilket Ønske udtaler Herren for vort fysiske Vel? 3 Joh. 2.
5. Hvilken Advarsel gives med Hensyn til vort Legeme som et Tempel? 1 Kor. 3,17.
6. Hvorledes søgte Daniel at bevare sit Legeme ubesmattet? Dan. 1,8.
7. Hvilken Føde blev oprindeligt givet Mennesket? 1 Mos. 1,29.
8. Hvorfor er det farligt at nyde stærke Drikke? Ord. 31,4.5; Ef. 5,18.
9. Hvilken høj Grundsætning burde være bestemmende for vore Livsvaner? 1 Kor. 10,31. Anm. 2.

III. Afholden i alle Ting.

10. Hvilket Princip bør lede alle, som ønsker at blive Sejr vindere? 1 Kor. 9,25.
11. Hvoraf kan vi se, at Afholdenhed er en vigtig Dyd i det kristne Liv? 2 Pet. 1,5-7. Anm. 3.
12. Hvad er Afholdenhed en Frugt af? Gal. 5,22.23.
13. Hvilken Formaning gives dem, der lever i de sidste Dage? Luk. 21,34. .
14. Hvor fuldkomne skal de blive, som venter paa Herrens Komme? 1 Thess. 5,23.

Anmærkninger til 27. Lektie.

1. Den, som er blevet frelst eller købt med en høj Løsesum, er blevet frelst, saavel hvad Legemet som Sjælen angaar, og bør, som Paulus siger, ære Gud i sit Legeme. Men kan vi ære Gud med et ufuldkomment Legeme? Kan den Mand, der bekender sig til at være frelst, men som med Vidende og Vilje fortsætter med at gøre saadanne Ting, som svækker Legemet og gør ham syg, ære Gud med sit Legeme. "Ved Misbrug af en hvilken som helst af vore Kræfter frarøver vi Gud den Ære, der tilkommer ham." "Gud har givet Love for alle Dele af vor Konstitution, og disse Love, hvorefter vor Tilværelse styres, er guddommelige."

2. "Satan ved, at han kan ikke besejre Mennesket, dersom han ikke kan beherske hans Vilje. Han kan opnaa dette ved at bedrage Mennesket, saa at han faar det til at samarbejde med ham i Overtrædelse af Naturens Love." "Hjernens Nerver, der staar i Forbindelse med hele Systemet, er det eneste Redskab ved Hjælp af hvilket Himmelen kan sætte sig i Forbindelse med Mennesket og paavirke dets indre Liv. Hvad som helst, der forstyrrer Cirkulationen af de elektriske Strømme i Nervesystemet, formindsker Styrken af Livskræfterne, og Resultatet bliver, at man sløver Sindets Følsomhed." Vidnesbyrd, 2. Bind, Side 347.

Vildledt af Guds Fjende har Mennesket fulgt mange skadelige Nydelser, som har svækket de intellektuelle og fysiske Kræfter og ødelagt det aandelige Liv. De populære Drikke, The og Kaffe, der paa en uheldig Maade virker stimulerende, har svækket Nervesystemet hos en Mængde Mennesker. Tobakken, der er "en Gift, som langsomt og listigt virker sundhedsnedbrydende", har ruineret Tusinders Helbred. Cigaretvanen ødelægger den opvoksende Slægts Liv i en foruroligende Grad. Alkoholgiftene fortsætter med at bringe deres frygtelige Høst af Grusomhed, Forbrydelse, Fattigdom, Sindssygdom og paa anden Maade ødelagte Liv, ligesom ogsaa Brugen af andre narkotiske Gifte hurtigt forøges og medfører mere Ødelæggelse, end nogen ved. "Degenerationen af den store Hjerne foregaar saa hurtigt" som en Følge af Brugen af Morfin og Heroin, "at Karakteren hensmuldrer i Løbet af nogle faa Maaneder".

Verden haster frem mod sin Dom formedelst syndige Tilbøjeligheder, men Guds Børn vil hverken røre ved, smage paa eller befatte sig med nogen af disse degenererende, sjæleødelæggende Produkter, men vil kun danne Vaner, der vil forøge deres Dygtighed og forherlige Gud. "Vore Spise- og Drikkevaner viser, om vi er af Verden eller iblandt dem, som Herren med sit mægtige Sandheds Sværd har adskilt fra Verden." - Vidnesbyrd, 6. Bind, Side 372.

3. "En af de beklageligste Følger af det første Frafald var Menneskets Tab af Evnen til at herske over sig selv. Kun naar denne Evne genvindes, kan der blive Tale om virkelig Fremgang.

Legemet er det eneste Middel, hvorigennem Sindet og Sjælen udvikles, og Karakteren dannes. Derfor er det, at Sjælefjenden ved sine Fristelser lægger an paa at svække og fordærve de fysiske Kræfter. Vinder han Fremgang paa dette Punkt, saa betyder det, at det onde faar fuldstændig Magt over Mennesket. Dersom vor fysiske Natur ikke

beherskes af en højere Magt, saa vil det visselig ende med Ødelæggelse og Død.

Legemet maa undertvinges; vore højere Evner og Kræfter skal raade. Lidenskabeme maa beherskes af Viljen, der selv maa være ledet af Gud. Den kongelige Magt, Fornuften, bor, helliget ved Guds Naade, være det raadende i vort Liv. "[den store Læges Fodspor", Side 132.

28. Lektie. Kristelige Husholdere.

I. Mennesket som Husholder.

1. I hvor høj Grad er vi afhængige af Herren? Ap. G. 17,28.

2. Hvem ejer al Verdens Rigdomme? Haggai 2,8; Sal. 50,10-12.

3. Hvorfra kommer Menneskets "Kraft til at vinde Rigdom"? 5 Mos. 8,17.18.

4. I hvilken Egenskab raader Mennesket da over jordiske Ejendele, eftersom der egentlig ikke er noget, som er hans? Matt. 25,14; 1 Kor. 4,7. Anm. 1.

II. Evangelisk Lønningssystem Tiende.

5. Hvilken Del af vor Indkomst gør Herren Fordring paa? 3 Mos. 27,30.

6. I hvilken Hensigt gør han Fordring paa Tienden? 4 Mos. 18,21; 1 Kor. 9,11-14.

7. Med hvilke Ord bifalder og stadfæster Jesus Betalingen af Tiende? Matt. 23,23.

8. Giv Beviser paa, at Tiendesystemet blev praktiseret for Oprettelsen af det levitiske Præstedømme. Heb. 7, 1.2; 1 Mos. 28,20-22.

9. Hvilken særskilt Velsignelse er lovet dem, der er tro til at betale Tiende? Mal. 3,10.11.

Offergaver.

10. Hvilke andre finansielle Forpligtelser har vi overfor Menigheden foruden at betale Tiende? Mal. 3.8.

11. Af hvor mange forventer Herren Offergaver og i hvilken Udstrækning? 5 Mos. 16,17; 2 Kor. 8,12.

12. Hvilket Princip bør være bestemmende, naar vi giver Offergaver? 2 Kor. 9,7; 2 Mos. 25,2.

13. Hvorledes ser Herren paa Gaver til de fattige, og naar har vi det Privilegium at hjælpe dem?

Ord. 19,17; Mark. 14,7.

14. Hvilket Paabud faar de rige? 1 Tim. 6,17-19. 15. Hvilken Grundregel fastslaas af Salomo? Ord. 11,24. Anm. 2.

Anmærkninger til 28. Lektie.

1. "Det er Gud, som velsigne r Menneskene med Ejendom; og det gør han, for at de maa kunne skænke af deres Midler til hans Sags Fremme. Han sender Solskin og Regn. Han giver Planteriget Vækst. Han giver Sundhed og Evne til at samle Midler. Alle vore Velsignelser kommer fra hans gavmilde Haand. Til Gengæld vil han, at Menneskene skal vise deres Taknemmelighed ved at give ham en Del tilbage som Tiende og Gaver - som Takofre, Syndofre og frivillige Gaver. Dersom Midlerne strømmede ind i Overensstemmelse med denne guddommelige Plan - en Tiendedel af al Fortjeneste tilligemed rigelige Gaver - saa vilde der være en Overflod af Midler til Fremskyndelsen af Herrens Værk." "Apostlenes Liv og Virksomhed", Side 44.

"Gud har gjort Menneskene til sine Husholdere. Den Ejendom, som han har givet i deres Hænder, er de Midler, som han har anskaffet for at udbrede Evangeliet. De Mennesker, som viser, at de er tro Husholdere, vil han betro mere. Herren siger: "Dem, som ærer mig, vil jeg ære." "Gud elsker en glad Giver", og naar hans Folk med taknemmelige Hjerter bringer deres Gaver og Ofre til ham, "ikke med Fort_ædelighed eller af Tvang", saa vil hans Velsignelse ledsage dem, saaledes som han har lovet." - "Patriarker og Profeter", Side 596.

2. "Grundvolden til Frelsesplanen blev lagt med Offer. . . . Alle, som faar Del i denne Frelse, tilvejebragt for dem ved et saa uendelig stort Offer fra Guds Søns Side, vil følge det sande Mønsters Eksempel. Enhver bør besidde en Selvfornægtelsens og Selvopofrelsens Aand." - Vidnesbyrd, 3. Bind, Side 387.

29. Lektie. "Født paa ny" - optaget i Guds Familie.

I. Før vi er blevet "født paa ny".

1. Hvilke Fremtidsudsigter har en Synder? Ef. 2,12; Jak. 1,15.

2. H vad adskiller Mennesket fra Samfundet med Gud? Es. 59,2; Joh. 9,31.

3. Hvor inderligt beder Gud Menneskene om at modtage hans Frelsesplan? Aab. 3,20; 22,17.

II. De forskellige Skridt i den nye Fødsel.

4. Hvad maa ske, for at vi kan blive et Medlem af Guds Familie? Joh. 3,3.5.

5. Ved hvis Vilje fødes Mennesker paa ny? Jak. 1,18; Joh. 1,13.

6. Iste Skridt: Anger og Omvendelse.

a. Guds Del: Hvad vækker os til en Følelse af vor fortabte Tilstand? Joh. 16,8; Luk. 5,31.32; Matt. 11,28-30. Anm. 1.

b. Vor Del: Hvad bør vi gøre, naar vi forstaar, at vi er Syndere? Ap. G. 3,19; 2,28; Es. 55,6.7; 2 Kor. 7,10. Anm. 2.

7. 2det Skridt: Bekendelse.

a. Vor Del:

1) Hvad maa vi gøre med Synden?

4, Mos. 5,6,7 første Del; Ordsp. 28,13. Anm. 3.

2) Hvor bestemt maa vor Syndsbekendelse være?

3 Mos. 5,5. Anm. 4.

b. Guds Del:

Hvad gør Gud, naar vi bekender vor Synd?

1 Joh. 1,9; Mika 7,18,19; Es. 1,18; Joh. 6,37. Anm.5.

8. 3dje Skridt: Tro.

a. Vor Del:

Hvorledes bør vi forholde os overfor Guds Forsikring om Tilgivelse? Joh. 5,24; Heb. 11,6; Joh. 6,47.

9. 4de Skridt: Blive døbt.

a. Vor Del:

1) Hvilken religiøs Handling fordres der af den troende? Mark. 16,16; Ap. G. 2,38.

1) Hvad betegner Daaben? Gal. 3,26,27.

3) Hvad indbefatter Foreningen med Kristus? Anm. 6.

III. Kendsgerninger i Forbindelse med den nye Fødsel.

10. Hvem maa eje vort Hjerte, hvis vi skal erfare den nye Fødsel? Ordsp. 23,26; Jer. 29,13.

11. Hvilke Kræfter er virksomme i den nye Fødsel? 1 Pet. 1,23; Joh. 3,5; Joh. 15,3. Anm. 7.

12. Hvem er det, der "levendegør"? Joh. 6,63; 2 Kor. 3,6.

13. Hvilken Magt erholder vi, naar vi modtager og tror paa Guds Ord? Joh. 1,12.. Anm. 8.

14. Hvad bliver Resultatet af den nye Fødsel? 2 Kor. 5,17; Rom. 12,2; Kal. 3,10.

Anmærkninger til 29. Lektie.

1. "Det er den Helligaand, som overbeviser om Synd." - "Apostlenes Liv og Virksomhed", Side 31.

"Kristus er Kilden til enhver rigtig Tilskyndelse. Han er den eneste, som kan indplante Fjendskab i Hjertet imod Synden. Enhver Længsel efter Sandhed og Renhed, enhver Overbevisning om vor egen syndige Tilstand, er et Vidnesbyrd om, at hans Aand virker paa vore Hjerter." - "Vejen til Kristus", Side 26.

2. Anger betyder "Bedrøvelse, Græmmelse over at have gjort eller undladt at gøre noget; Samvittighedsnag, Syndesorg" ("Dansk Ordbog for Folket", Side 23). Der ligger i Ordet en Følelse af Skam over og Mishag til det onde, en Lyst til at vende sig bort fra det og komme tilbage til Gud. (Det Ord, som bruges i vore engelske Skrifter, repentance, oversætter vi i Almindelighed med "Omvendelse".)

"Omvendelse er at vende sig bort fra Selvet til Kristus." - "Fra Naturens Talerstol", Side 117.

"Omvendelse indbefatter, at man er bedrøvet over Synden og vender sig bort fra den. Vi vil ikke afstaa fra Synden, før vi ser dens Syndighed, og der bliver ingen virkelig Forandring i Livet, før vi af Hjertet vender om fra den." "Vejen til Kristus", Side 23.

3. "De, som ikke har ydmyget deres Sjæle for Gud ved at bekende deres Skyld, har endnu ikke opfyldt den første Betingelse for at blive antaget af Gud. Dersom vi ikke har erfaret den Omvendelse, som ikke fortrydes, og ikke har bekendt vore Synder med sand Ydmyghed og en sønderbrudt Aand, saa at vi afskyr vor Uretfærdighed, saa har vi aldrig i Sandhed søgt at erholde Syndsforladelse. Og dersom vi aldrig har søgt, saa har vi aldrig fundet Guds Fred." - Samme Side 40.

4. "Sand Bekendelse er altid af en særegen Beskaffenhed og erkender særskilte Synder. Disse kan være af en saadan Art, at de maa fremlægges alene for Gud; de kan være Fejl, som bør bekendes for Personer, der har lidt Skade derved; eller de kan være af en offentlig Natur og bør da bekende_ offentlig. Men al Bekendelse bør være bestemt og lige til Sagen, saa at man erkender netop de Synder, man har gjort sig skyldig i." - Samme, Side 41.

"Har vi paa nogen Maade besveget eller skadet vor Broder, bør vi give Erstatning. Dersom vi ubevidst har baaret falsk Vidnesbyrd, dersom vi har gengivet hans Ord urigtigt, eller vi paa nogen Maade har skadet hans Indflydelse, saa bør vi gaa til dem, som vi har talt til om ham, og tilbagekalde alle vore urigtige Gengivelser." - "Fra Naturens Talerstol", Side 84.

5. Gud ønsker, at vi skal overgive os og bekende vor Synd. Han fra sin Side vil tilgive. "Syndens Sold er Døden", men Gud lod Kristus lide Døden i vort Sted; derfor kan han tilgive hver angrende Synder.

6. "Forbindelsen mellem Kristus og hans Menighed er meget inderlig og hellig - han som Brudgommen og Menigheden som Bruden; han er Hovedet, Menigheden Legemet. Forbindelse med Kristus medfører derfor Forbindelse med hans Menighed.

Menigheden er organiseret for at yde Tjeneste, og i et Liv i Tjeneste for Kristus er Forbindelse med Menigheden et af de første Skridt. At være loyal overfor Kristus kræver trofast Udførelse af Menighedspligter." - "Education", Side

268. 269. .

7. Det Mirakel, som den nye Fødsel er, skabes ved en Forening af den Helligaand og Ordet i et angergivent Hjerter. "Velsignelsen kommer, naar Sjælen i Tro overgiver sig til Gud. Da frembringer, den Magt, som intet øje kan se, en ny Skabning i Guds Billede." - "The Desire of Ages", Side 173.

8. "Naar Sjælen overgiver sig til Kristus, tager en ny Magt det nye Hjerter i Besiddelse. Der udvirkes en Forandring, som Mennesket aldrig selv formaar at udføre. Det er et overnaturligt Værk, der bringer et overnaturligt Element ind i den menneskelige Natur. Den Sjæl, der har overgivet sig til Kristus, bliver Guds egen Fæstning, som han vil bevare i en oprørske Verden, og hans Bestemmelse er, at ingen anden Autoritet end hans egen, skal erkendes der. En Sjæl, der saaledes bevares af himmelske Redskaber, er modstandsdygtig overfor Satans Angreb." - Samme, Side 323. 324.

30. Lektie. - Det nye Liv.

I. Samfundet med Gud.

1. Hvilken Erfaring oplever den Kristne? 1 Joh. 1,3; Es. 57,15.
2. Hvor inderligt forenes vi med Kristus? Joh. 17,23. Anm. 1.
3. Hvorledes bor Kristus i os? Ef. 3,17; Joh. 15,7.
4. Hvad erholder den, som har dette Samfund? 1 Joh. 1,4; Joh. 15,11.
5. Hvilket Løfte har Kristus givet sine Efterfølgere? Matt. 28,20; Joh. 14,16.17. Anm. 2.

II. Vækst i Samfundet.

6. Hvad fører den kristne Erfaring med sig? Mark. 4,26-28; Ef. 4,15. Anm. 3.

III. Ordet og Væksten.

7. Hvad skal vi gøre med Guds Ord? Job 23,12; 1 Pet. 2,2.
8. Hvad Virkning har Ordet paa vort Liv? Sal. 119,9; 19,8.
9. Hvad vil give vor Karakter Fasthed? Sal. 37,31. Josva 1,8.

IV. Bøn og Vækst.

10. Hvilken Plads bør Bøn indtage i den Kristnes Liv? Luk. 18,1; 21,36; Matt. 7,7-11. Anm. 4.
11. Hvori bestaar Bøn? Jer. 29,12.13.14 (første Del); Es. 40,31.
12. Hvad udretter Bøn for os? Anm. 5.
13. Hvorledes udvikles den kristne Karakters Frugter? Joh. 15,5.

V. Tjeneste og Vækst.

14. Hvad er de Kristne kaldet til? Es. 61,1.2; 2 Kor. 5,20. 15. Hvad bringer os til at tjene Herren? 2 Kor. 5,14.
16. Hvem giver os Styrke til at tjene? Fil. 4,13.
17. Hvilke Løfter er givet dem, som tjener? Sal. 126,6; Ord. 11,31; Dan. 12,3.

Anmærkninger til 30. Lektie.

1. "Dersom vi selv ønsker det, vil han paavirke vore Tanker og Hensigter og saa kraftigt bøje vore Hjerter og Sind ind under sin Vilje, at vi, naar vi adlyder ham, kun følger vore egne Impulser." - "The Desire of Ages", Side 668.

2. "Efter den Tid vilde Kristus ved sin Aand bestandig bo i sine Børns Hjerter. Deres Forening med ham var inderligere, end da han personlig var hos dem." - "Vejen til Kristus", Side 77.

3. "Sædens Fremspiren fremstiller Begyndelsen til det aandelige Liv, og Plantens Vækst og Udvikling er et skønt Billede paa den Kristnes Vækst i Naaden. Som det er i Naturens Rige, saaledes er det i Naadens Rige: uden Vækst intet Liv Vi kan være fuldkomne paa ethvert Trin i vort Liv; men hvis Guds Hensigt med os opfyldes, vil vi dog stadig gøre Fremskridt. Helliggørelsen er et Værk for Levetiden." - "Kristi Lignelser", Side 65.

4. "Vor Vækst i Naaden, vor Glæde, og hvad godt vi kan udrette, er alt sammen afhængigt af Foreningen med Kristus. Det er ved Samfund med ham hver Dag og hver Time - ved at blive i ham - vi kan vokse i Naaden." - "Vejen til Kristus", Side 71.

"Vedholdende Bøn er en uafbrudt Forening mellem Sjælen og Gud, saa at Liv fra Gud flyder ind i vort Liv; og Renhed og Hellighed flyder tilbage til Gud fra vort Liv." - Samme. Side 100.

"Uden stadig Bøn og flittig Aarvaagenhed staar vi i Fare for at blive ligegyldige og at afvige fra den rette Vej. Modstanderen søger hele Tiden at lægge Hindringer i Vejen til Naadestolen, for at vi ikke ved alvorlig Bøn og Tro skal faa Kraft til at modstaa Fristelse." - Samme, Side 97.

5. "Bøn er at oplade Hjertet for Gud som for en Ven. Dette er ikke nødvendigt for at underrette Gud om, hvad vi er; men for at vi kan tage imod ham. Sønnen bringer ikke Gud ned til os, men den bringer os op til ham." - Samme, Side 95.

31. Lektie. - Det nye sejrige Liv.

I. Et Liv, ledet af Guds Aand.

1. Hvori bestaar et helliggjort Liv? Rom. 8,5.9. Anm. 1.

II. Et Liv i Strid og Prøver.

2. Hvad kan den Kristnes Liv sammenlignes med? Anm. 2.
3. Hvad er Hensigten med Prøver? 1 Pet. 4,12.13. Anm. 3.
4. Hvorledes skal vi forholde os overfor Fristelsen? Jak. 4,7.8. Anm. 4.
5. Hvilken Kraft erholder vi, naar Kristus bor i os? 1 Kor. 15,57; 1 Joh. 3,9; 5,4.5.
6. Hvilken Udvej har Gud tilvejebragt, om vi skulde blive overrumplet of nogen Synd? 1 Joh. 2,1; Sal. 37,23.24; Kol. 2,6. Anm. 5.
7. Hvorledes ønskede Paulus at staa overfor Gud og Mennesker? Ap. G. 24,16.
8. Hvilket Princip bør vi altid følge? Matt. 7,12. Anm. 6.

III. Sejr formedelst Bøn.

9. Hvilken Betydning har Bønnen i den Kristnes Liv? Anm.7.
10. Naar bør vi bede? Sal. 55,18; 5,4; Luk. 18,1. Anm. 8. 11. Hvor bør vi bede? 1 Tim. 2,8; Matt. 6,6. Anm. 9. 12. Om hvad kan vi bede? Anm.10.
13. Er der Kraft i en Bedegruppe? Matt. 18,19.20; Heb. 10,25.
14. Hvilke Betingelser opstiller Gud for Bønhørelse?
  - a. Tro. Jak. 1,6-8; Heb. 11,6.
  - b. Ydmyghed og Anger. Sal. 34,19; Ord. 16,5.
  - c. Had til Synd. Sal. 66,18; Jak. 4,3.
  - d. Et tilgivende Sind. Matt. 6,14.15; Mark. 11,25.
  - e. Bede i Jesu Navn. Joh. 14,13.14; 15,16.
  - f. Lydighed. 1 Joh. 3,22; Ord. 28,9.
  - g. Bekende sine Fejl. Jak. 5,16; Matt. 5,23.24.
  - h. Velvillige mod andre. Ef. 4,32; Rom. 12,10.
  - i. Ærlige overfor Gud. Mal. 3,7.8; Sal. 66,13.14; Præd. 5,4.5.
  - j. Udholdende i Bøn. Ef. 6,18; 1 Thess. 5,17; Luk. 18,4.5.
15. Hvem vil hjælpe os til at bede saadan, at vor Bøn bliver virkningsfuld? Rom. 8,26.
16. Med hvilken Forvisning kan vi nærme os Naadens Trone? Heb. 4,15.16.
17. Hvad lover Gud dem, som ydmygt søger ham? 2 Krøn. 7,14.

Anmærkninger til 31. Lektie.

1. "Helliggørelsen er ikke et Værk, der sker i et Øjeblik, paa en Time eller en Dag, men i Løbet af en Levetid. Den opnaas ikke ved glade Følelser, men er Følgen af stadig at dø fra Synden og stadig at leve for Kristus." - "Apostlenes Liv og Virksomhed", Side 323.
2. "Kristenlivet er en Kamp og en March". - "Fra Naturens Talerstol", Side 180.
"Kristi Disciples Liv bør være lig hans, en Række af uafbrudte Sejre - ikke saadan at det altid hernede saa ud til at være Sejr, men anerkendt som saadan i det tilkommende Liv." - "Gospel Workers". Side 515.
3. "Livets Prøvelser er Guds Tjenere, hvis Opgave det er at fjerne det urene og det ujævne i vor Karakter. Deres Tilhugning, Tilpasning og Mejsling, deres Arbejde med at glatte og polere er en smertefuld Proces. Det er haardt at blive trykket ned mod Skiven under Tilslibningen; men naar Stenen har gennemgaaet alt dette, saa er den beredt til at fylde sin Plads i det himmelske Tempel. Mesteren lægger ikke et saa omhyggeligt og grundigt Arbejde paa unyttigt Materiale.
Kun hans dyrebare Stene tilslibes efter Paladsets Stil." "Fra Naturens Talerstol", Side 25.
"Prøvelser og Hindringer er hans udvalgte OpdragelsesMidler og de al ham bestemte Betingelser for Fremgang." - "Apostlenes Liv og Virksomhed", Side 302.
4. Enhver Fristelse giver en Anledning til Karakterudvikling, thi den sande kristne Karakter skabes, naar man gør de rette Valg.
"Vover vi os ind paa Satans Omraade, saa har vi intet Løfte om Beskyttelse mod hans Magt. Saavidt det staar til os, bør vi lukke enhver Dør, hvorigennem Fristelsen kan faa Adgang til os." - "Fra Naturens Talerstol", Side 152.
5. Vi maa ikke blive modløse paa Grund al vore Fejltrin. Vi bør vende et tilsyneladende Nederlag til en Sejr ved alvorligt at bekende vore Synder og bede Gud tilregne os den Sejr, Kristus vandt for os, idet vi husker Løftet: "Mig hjælper den Herre Herren, saa jeg ikke beskæmmes; jeg gør derfor mit Ansigt som Sten og ved, jeg bliver ikke til Skamme." Es. 50,7.
"Sig bare, naar du fristes: Han har Omsorg for mig, han beder for mig, han elsker mig, han døde for mig. Jeg vil overgive mig uforbeholdent til ham." - "Testimonies to Ministers", Side 391.
6. "Naar de, der bekender Kristi Navn, atter begynder at efterleve Grundsætningerne i den gyldne Regel, saa vil den samme Kraft ledsage Evangeliet som paa Apostlenes Tid." - "Fra Naturens Talerstol", Side 173.
7. "Bønnen er det af Gud anordnede Middel til Fremgang i Kampen mod Synden og Udviklingen al en kristelig Karakter. . . . Til alle Tider har Gud ved Hjælp al Samfundet med Himlen udvirket sit Forsæt for sine Børn ved gradvis

at klargøre for dem Læren om sin Naade." - "Apostlenes Liv og Virksomhed", Side 325.

"Bøn er Sjælens Aandedræt. Den er Hemmeligheden ved aandelig Kraft. Intet andet Naademiddel kan erstatte den, hvis vi vil bevare Sjælens Sundhed. Bøn bringer Hjertet i øjeblikkelig Kontakt med Livets Kildespring og styrker vort religiøse Livs Sener og Muskler." - "Gospel Workers", Side 254. 255.

8. "Naar vi føler, at vi har syndet og ikke kan bede, da er det netop Tiden til at bede." - "Fra Naturens Talerstol", Side 149.

9. "Hav et Sted, hvor du holder Bøn i Enerum. Jesus havde bestemte Steder, hvor han talte med Gud, og det samme bør vi have. Vi trænger ofte til at ty hen til et eller andet Sted, hvor uanseligt det end maatte være, hvor vi kan være alene med Gud." - "Fra Naturens Talerstol", Side 113. 114.

"Der er intet Sted og ingen Tid, hvor det er upassende at opsende en Bøn til Gud." - "Vejen til Kristus", Side 101.

10. "Fremlæg dine Behov, din Glæde, din Sorg, dine Bekymringer og din Frygt for Gud. . . . Gaa til ham med alt, som besvære r dit Sind. Intet er for tungt for ham at bære, thi han opholder alle Verdener, han styrer Verdensaltets Anliggender. Intet, som paa nogen Maade angaar vor Fred, er for ringe for ham at lægge Mærke til . . . Forholdet mellem Gud og enhver Sjæl er saa klart og fuldstændigt, som om der ikke fandtes en anden Sjæl, for hvem Gud havde givet sin elskede Søn." - Samme, Side 101. 102.